

ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM

Erasmus School of Economics

Kan de Super League een succes worden?

Naam student: Luuk Weidema

Studentnummer: 511984

Begeleider: prof.dr.ir Jan van Ours

Tweede beoordelaar: dr. Thomas Peeters

Datum voorlopige versie: 3-8-2021

Datum definitieve versie: 27-8-2021

Het geschrevene in deze scriptie is de opvatting van de auteur en niet noodzakelijk die van de begeleider,
tweede beoordelaar, Erasmus School of Economics of Erasmus Universiteit Rotterdam.

Abstract

In deze scriptie wordt onderzocht of het mogelijk is om een Super League te organiseren die op steun kan rekenen van de UEFA, nationale bonden en fans en ook nog meer rendabel is dan de huidige Champions League. Aan de hand van de ECI en prestaties in het recente verleden wordt een lijst van potentiële deelnemers samengesteld die aan het eerste seizoen mogen deelnemen. Verder wordt er een mogelijk speelschema en promotie/degradatieregeling opgesteld. Tenslotte wordt berekend wat de mogelijke bedragen zijn die een club kan verdienen in de Super League en wordt geconstateerd dat dit substantieel meer is dan in de Champions League. Er wordt geconcludeerd dat zowel deelnemende als niet-deelnemende clubs meer baat hebben bij het ontstaan van een Super League in de vorm zoals die in deze scriptie wordt voorgesteld.

Inhoudsopgave

Abstract	2
Inleiding	4
Hoofd- en deelvragen	4
Literatuuronderzoek	6
Aantal deelnemers en speelschema	9
Speelschema	9
Aantal deelnemers	10
Deelnemers eerste jaar	10
Voorwaarden voor deelname	13
Handhaving en degradatie	14
Historisch bewijs	15
Promotie	16
2021/2022.....	17
Financiële situatie	19
TV-Opbrengsten	21
Leegloop Champions League	23
Nationale bonden	24
Fans	25
Opbrengsten SL en CL	25
Ajax versus Real Madrid	27
Waarom is er dan nog geen Super League?	29
Discussie	31
Conclusie	32
Literatuurlijst	33
Dankwoord.....	34
Appendix 1. Gevoeligheid van de veronderstellingen	35
Appendix 2. Regressievergelijking	43
Appendix 3. ECI	46
Appendix 4. Promotielijst	47
Appendix 5. Samenvattende tabel	48
Appendix 6. Vergelijking Ajax en Real Madrid	49

Inleiding

De afgelopen jaren is al verschillende keren het idee geopperd om een nieuwe internationale voetbalcompetitie op te richten voor uitsluitend de allerbeste clubs. Normaal gesproken laait de discussie op om vervolgens een paar jaar later weer terug te keren. Dat ritueel werd afgelopen april opeens brutaal doorbroken door een twaalftal clubs dat met concrete plannen op tafel kwam en het besluit eigenlijk al had genomen: er moest een Super League komen en zij zouden tot de vaste deelnemers behoren. Waar het voor de clubeigenaren en sponsors een uitstekend idee leek te zijn, werd vanuit de rest van de voetbalwereld vernietigend gereageerd. Andere clubs voelden zich buitengesloten, nationale bonden waren bang de binding met de deelnemers te verliezen door de vaste plaatsing en fans waren woest dat hun club voor het geld koos in plaats van voor de achterban.

Deze enorme stroom van kritiek zorgde ervoor dat de clubs inzagen dat het plan niet houdbaar was. Ondanks stug vasthouden van Juventus, Barcelona en Real Madrid trokken de clubs zich één voor één terug en boden met de staart tussen de benen excuses aan. De UEFA kwam met de schrik vrij en het plan kon weer terug de ijskast in. Maar is het idee van een Super League echt wel zo slecht als men doet voorkomen? Is er niet een manier om het wél te laten werken, zodat niet alleen de deelnemers ervan profiteren, maar ook de partijen die eerst kritiek leverden?

In deze scriptie zal worden onderzocht of de Super League toch een succes kan worden en hoe dat vormgegeven zou moeten worden.

Hoofd- en deelvragen

Om tot een conclusie te komen of er inderdaad een mogelijkheid is om tot de ontwikkeling van een Super League te komen, zal de volgende hoofdvraag en tevens titel worden opgesteld.

'Kan de Super League een succes worden?'

Aan de hand van verschillende deelvragen die een definitie van "succes" proberen weer te geven, zal het uiteindelijke oordeel over de Super League worden bekrachtigd. In de ontwikkeling van de Super League zijn 3 aspecten belangrijk: het organisatorisch perspectief, de mogelijke deelnemers en de financiën. Bij elk aspect horen een aantal deelvragen die op verschillende punten van het onderzoek ingaan.

Organisatorisch perspectief

Om een Super League te organiseren, is het van belang dat de structuur zorgvuldig wordt gekozen. Omdat er op het originele plan veel commentaar kwam, moet er nu een opzet komen die op meer steun van verschillende partijen kan rekenen. De verschillende vragen die naar voren komen zijn:

- ❖ *Hoeveel deelnemers mogen meedoen aan de Super League?*
- ❖ *Hoe ziet het speelschema eruit?*
- ❖ *Aan welke eisen moeten teams voldoen om hun plek in de Super League te behouden/veroveren?*

- ❖ *Hoe werkt de promotie/degradatie regeling?*

Deelnemers

Als is vastgesteld hoeveel teams mee mogen doen, kan er ook worden vastgesteld welke teams dat zijn. Er zullen veel teams zijn die vinden dat ze tot de beste clubs van Europa behoren. Er zijn slechts een bepaald aantal plekken beschikbaar en het is daarom nodig om de volgende vraag te stellen:

- ❖ *Welke clubs mogen aan het eerste seizoen van de Super League deelnemen?*

Financiële aspect

Om het hele plan van een Super League te kunnen verwezenlijken, moet het meer rendabel worden dan de Champions League. Dat lijkt niet het probleem. Alleen om de steun van andere partijen te verdienen, is het nodig dat een deel van het beschikbare geld zal worden betaald aan onder andere de UEFA, nationale bonden en de fans. De hieronder genoemde vragen belichten verschillende aspecten waar rekening mee moet worden gehouden bij de verdeling van de financiële middelen:

- ❖ *Hoeveel verdient een deelnemende club aan de Super League?*
- ❖ *Wat is de impact op het prijzengeld van de Champions League?*
- ❖ *Wat zijn de financiële gevolgen voor niet-deelnemende clubs?*

Aan de hand van alle bovenstaande deelvragen zal een opzet voor de Super League worden ontwikkeld. In deze nieuwe opzet zal worden geëvalueerd of het mogelijk is om een Super League op te richten die zowel organisatorisch rekening houdt met andere competities, als ook financieel meerdere partijen in het verdelingsproces betreft. Deze opzet kan als “succes” worden bestempeld als er geen partijen op achteruit gaan en andere partijen ervan kunnen profiteren.

Allereerst zal er een literatuuronderzoek plaatsvinden waarin de eerdere meningen over het al dan niet oprichten van een Super League worden besproken. Daarna worden de 3 aspecten behandeld waarna een vergelijking zal worden gemaakt tussen Ajax en Real Madrid over de mogelijke opbrengsten zowel uit een Super League als de huidige Champions League.

Tot slot zal een discussie plaatsvinden waarna het geheel zal worden samengevat en geconcludeerd.

Literatuuronderzoek

In de literatuur is er al veel geschreven over het al dan niet verwezenlijken van een Super League. Meermaals werd het idee geopperd dat een internationale competitie met daarin de beste clubs van Europa een succes kon worden. Over hoe die competitie er dan precies uit moet zien en waar die in de voetbalagenda past, werd verschillend gedacht. Hieronder zijn de verschillende onderzoeken nader toegelicht.

Hoehn en Szymanski (1999) schrijven in hun paper over de ontwikkeling van het voetbal en de voordelen van een Amerikaans systeem waar de originele Super League veel gelijkenissen mee toont. Zij zijn voorstander van zo'n Super League omdat ze stellen dat er veel meer geld te verdienen is en het niet te doen is om op veel verschillende competities te focussen. Zij stellen dan ook een Super League voor zonder promotie en degradatie en daarnaast ook geen nationale wedstrijden meer, precies zoals de Amerikaanse sporten ook hun competities inrichten. Het idee kan meer rendabel zijn, maar de weerstand die het oplevert zal de organisatie mogelijk dwarsbomen. Het ontwikkelen van een nieuwe competitie is één, maar het uitsluiten van een grote groep teams en het steeds rijker maken van de deelnemers lijkt een brug te ver.

Juist op dat laatste punt kwam een hoop kritiek. De voetbalwereld viel vooral over de exclusiviteit van de Super League en de daarmee gepaard gaande rijkdom. Hoewel dit voor het voetbal in het algemeen niet wenselijk is, is dit wel precies waar de clubs op uit zijn, zo schreven ook Espita-Escuer en García-Cebrián (2010). Het gaat de clubs helemaal niet om het daadwerkelijk winnen van de beker, het is ze vooral te doen om de constante stroom van inkomsten. Met de salarissen die vandaag de dag betaald worden en de kosten die de club heeft, is het logisch dat ze zoeken naar een manier om constant veel geld te verdienen. Clubs kunnen het zich eigenlijk niet meer veroorloven om deelname aan de Champions League te missen omdat er dan meteen financiële problemen kunnen op de loer liggen. Hoewel het originele plan van de Super League de clubs dus goed in de oren klonk, is het logisch dat de rest van de voetbalwereld niet akkoord gaat. De deelnemers worden alsmaar rijker en er is voor de andere clubs geen kans om ook te mogen deelnemen.

Ook fans zijn het daarmee eens, zo stellen Koenigstorfer, Groeppel-Klein & Kunkel (2010). Om het voetbal aantrekkelijk te houden is het nodig dat er een bepaalde mate van balans is. De spanning zit hem erin dat het van tevoren vaak niet te voorspellen is welk team zal winnen en dat underdogs ook een topclub kunnen verrassen. In de oude Super League kon een select groepje teams juist zo ver uitlopen op de rest dat een spannende strijd tussen een deelnemer en een niet-deelnemer eigenlijk niet meer mogelijk was. Zelfs supporters van rijke clubs steunen de balans tussen clubs. Dit onderzoek is uit 2010 maar vlak na de aankondiging van de Super League gingen

juist de supporters van de Engelse clubs, de rijksten van de wereld, de straat op. Dat zegt wel genoeg over de afkeer die er is.

In een reactie op Hoehn en Szymanski kwamen Solberg en Gratton (2006) daarbij juist tot de conclusie dat een Super League op zich niet genoeg is om het verlies in omzet van de nationale competitie in combinatie met een Europese competitie te compenseren. De topclubs verdienen zoveel geld in hun eigen competities dat de Super League daar nog niet aan kan tippen. Slechts kleinere clubs zouden een internationale competitie kunnen vormen omdat hun inkomsten uit de eigen competities toch al erg laag zijn. In dat geval zou een internationale competitie de kosten kunnen dekken en daarmee een goed alternatief zijn.

Het verschil tussen beide conclusies kan worden verklaard doordat er 7 jaar tussen beide onderzoeken zit. In de voetbalwereld stijgen de bedragen zo snel dat iets een paar jaar geleden nog rendabel leek, maar nu niet meer opgaat. Bullough (2018) heeft eenzelfde onderzoek gedaan naar de inkomsten uit de Champions League. Hij schrijft dat de totale omzet van €1,3 miljard in 2016-2017 al veel meer was dan in de jaren daarvoor. Als we dan bedenken dat de huidige omzet op €1,95 miljard staat en we slechts een paar jaar verder zijn, kan worden geconcludeerd dat de omzet van een Super League echt enorm moet zijn om een succes te kunnen worden.

Daarnaast is het de vraag of er genoeg steun is voor een Super League. Er zijn immers verschillende partijen waar de organisatie van afhankelijk is. Een belangrijke en grote groep zijn de televisiekijkers. Zonder de inkomsten uit TV-rechten zou het financieren van de Super League enorm lastig zijn. Caruso, Addessa en Di Domizio (2017) onderzochten in welke wedstrijden de Italiaanse kijker geïnteresseerd is. Zij concludeerden dat mensen het liefst naar hun eigen team kijken. Daarnaast zijn ze vooral geïnteresseerd in wedstrijden waar veel talenten op het veld staan en wedstrijden tussen topteams. In de Super League is beiden aanwezig.

Wie wellicht minder enthousiast zullen zijn, zijn de spelers zelf. De Super League in de vorm zoals die werd voorgesteld, hield in dat elk team sowieso 18 poulewedstrijden moest spelen. Tel daar minimaal 34 competitiewedstrijden bij op, nog een aantal bekerwedstrijden en voor een groot gedeelte van de spelers ook nog interlands en we komen al snel rond de 70 wedstrijden per jaar uit. Lago-Penas (2009) heeft dan wel onderzocht dat het spelen van een Europese midweekse wedstrijd geen effect heeft op de prestaties in het weekend, maar stelde daarbij wel vast dat dat tot op zekere hoogte was. Het zo zwaar belasten van de spelers zal de kans op blessures wel degelijk vergroten en er zal voor de spelers bijna geen rust zijn. Het gevolg zal zijn dat de selecties moeten worden verbreed om toch met fitte spelers aan de aftrap te verschijnen. Alleen, dan zal de kwaliteit juist achteruitgaan en komen stellen teams mogelijk niet hun beste spelers op in de competitieduels omdat ze toch al gekwalificeerd zijn voor de Super League.

We kunnen dus stellen dat er aan de voorgestelde opzet een hoop haken en ogen zitten en dat alleen de televisiekijker en de deelnemende clubs enthousiast zullen zijn over een Super League. De Super League in de huidige vorm vindt geen goedkeuring bij de UEFA, de nationale bonden en fans en zou ook door de spelers zelf bekritiseerd moeten worden. Het probleem dat daarmee gepaard gaat is dat de voetballers enkel de bedragen in hun contract zien en niet de gevolgen die deze Super League met zich meebrengt.

Veronderstellingen

In deze scriptie worden een aantal veronderstellingen en aannames gedaan. Het is interessant om de gevoeligheid van deze veronderstellingen te onderzoeken en de gemaakte keuzes te verklaren. In het overzicht hieronder worden de aannames en veronderstellingen schematisch weergegeven. Per veronderstelling wordt weergegeven op welke bladzijde deze naar voren komt in de tekst. In de bijbehorende appendix is de uitgebreide redenering vervolgens terug te vinden.

Gemaakte aannames en veronderstellingen	Bladzijde	Appendix
Er komen twee poules met 10 deelnemers per poule. In totaal mogen er 20 teams meedoen aan de Super League.	Bladzijde 9	Appendix 1.1
Er worden 3 eisen gesteld die bepalen welke teams deel mogen nemen aan de Super League.	Bladzijde 12	Appendix 1.2
Er worden 3 eisen gesteld die bepalen welke teams zich handhaven in de Super League en welke teams degraderen.	Bladzijde 16	Appendix 1.3
Er wordt een promotielijst samengesteld die aangeeft welke teams naar de Super League promoveren.	Bladzijde 17	Appendix 1.4
De poule-indeling gebeurt volgens het ABAB-principe en wordt niet handmatig samengesteld.	Bladzijde 18	Appendix 1.5
Het TV-geld daalt met 10% bij het omrekenen van de oude naar de nieuwe Super League terwijl het prijzengeld gelijk blijft.	Bladzijde 23	Appendix 1.6
De inkomsten uit de Champions League dalen met 75% na de oprichting van de Super League.	Bladzijde 24	Appendix 1.7
Elke deelnemende club aan de Super League moet €20 miljoen afdragen aan de eigen nationale bond.	Bladzijde 24	Appendix 1.8

Aantal deelnemers en speelschema

Speelschema

Het ontwikkelen van een nieuwe Super League vraagt een andere opzet en een ander speelschema waar minder kritiek op is en aan de wensen van meerdere partijen voldoet. We kijken eerst naar het speelschema dat het best past bij de nieuwe Super League. De Super League moet op zichzelf staan en ook gebonden worden aan de Champions League. Daarnaast moeten niet alle topclubs uit de Champions League worden gehaald. Dat zou betekenen dat de Champions League in een soort Europa League zou veranderen en dat is ook niet wenselijk voor de kijkcijfers. De opzet van de Super League is een combinatie van een grote poule, een kleine poule en een knock-out systeem. In het schema hieronder staan de 4 Europese toernooien overzichtelijk weergegeven:

Super League	Champions League	Europa League nieuw + Conference League
2 poules van 10: 20 deelnemers	Groepsfase: 32 deelnemers	Groepsfase: 32 deelnemers
2 poules van 4: 8 deelnemers	Tussenronde: 16 deelnemers	Tussenronde: 16 deelnemers
Halve finale: 4 deelnemers	Achtste finale: 16 deelnemers	Achtste finale: 16 deelnemers
Finale: 2 deelnemers	Kwartfinale: 8 deelnemers	Kwartfinale: 8 deelnemers
	Halve finale: 4 deelnemers	Halve finale: 4 deelnemers
	Finale: 2 deelnemers	Finale: 2 deelnemers

Poulefase SL: elke club speelt 1x tegen elkaar, dus 9 poulewedstrijden per club
Nr. 9 en 10 uit poule 1 en 2 SL zijn uitgeschakeld
Tussenronde CL bestaat uit 8x 2^e, nr. 5-8 uit poule 1 SL, nr. 5-8 uit poule 2 SL
Tussenronde EL nieuw + Conference League bestaat uit 8x 2^e, 8x 3^e CL/EL
Achtste finale CL + EL nieuw + Conference League bestaat uit 8x 1e, 8x winnaar tussenronde

De Super League begint met 2 poules van 10 deelnemers die allemaal 1 keer tegen elkaar spelen. Dit betekent dat er 20 deelnemers zouden zijn. In Appendix 1.1 worden deze keuzes nader toegelicht. Dat zijn 9 speelrondes die gespeeld moeten worden voor de tussenronde van de Champions League begint. Daarna komt de top 4 van elke poule in een nieuwe poule terecht. De nummers 1 en 3 van de ene poule vormen een poule met de nummers 2 en 4 van de andere poule en spelen dan 2 keer tegen elke tegenstander. De nummer 1 uit de ene poule speelt dan in de halve finale uit én thuis tegen de nummer 2 uit de andere poule. De winnaars van deze tweeluiken spelen in de finale tegen elkaar. De nummers 5 t/m 8 spelen in een tussenronde tegen de nummers 2 uit de poules van de Champions League. De winnaars van de tussenronde komen in de achtste finales waar ze de nummers 1 uit de Champions League poules tegenkomen. Vervolgens wordt een normaal knock-out systeem gespeeld. De nummer 9 en 10 uit beide Super League poules zijn definitief uitgeschakeld.

Een team dat de finale van de Super League haalt, speelt 9 poulewedstrijden, daarna 6 poulewedstrijden, vervolgens 2 wedstrijden in de halve finale en een finale wat uitkomt op 18 Europese wedstrijden. Nu speelt een team dat de finale van de Champions League haalt in totaal 13 Europese wedstrijden. Het nieuwe schema van de Super League bevat dus ruim 38% meer duels.

Aantal deelnemers

Het publiek wil zoveel mogelijk topwedstrijden zien maar de eerste groepsfase moet wel afgerond zijn voor de tussenronde van de Champions League begint. Ook moeten beide competities niet op hetzelfde moment worden uitgezonden, want dat zou betekenen dat kijkers een keuze moeten maken tussen een wedstrijd in de Champions League of een wedstrijd in de Super League. De eerste speelronde in de Super League zal plaatsvinden rondom de play-off wedstrijden van de Champions League. Dat is elk jaar rond eind augustus en daarmee de start van het voetbalseizoen. Tot midden januari kan er worden doorgespeeld, wat uitkomt op ongeveer 20 weken. Trek daar 6 speelrondes in de Champions League vanaf én een winterstop van ten minste 3 weken en er blijven nog maar 11 weken over. 9 speelrondes en 20 deelnemers is het maximaal haalbare aangezien er ruimte over moet blijven om het een en ander te verschuiven. Eventuele interlandperiodes kunnen nog ook roet in het eten kunnen gooien.

Door deze mengeling van de Super League met de Champions League kunnen vanaf de tussenronde topteams in de Champions League deelnemen en hebben kleinere clubs ook de mogelijkheid om een keer de groepsfase te overleven. Normaal gesproken kwalificeerden de topclubs zich toch wel voor de knock-out fase en waren de poulewedstrijden minder interessant omdat het krachtsverschil veel te groot was. Nu is het krachtsverschil in de Champions League poules kleiner, zijn er ook tijdens de groepsfase topwedstrijden in de Super League én is het tijdens de knock-out fases altijd spannend en aantrekkelijk omdat er in beide toernooien absolute topteams meedoen.

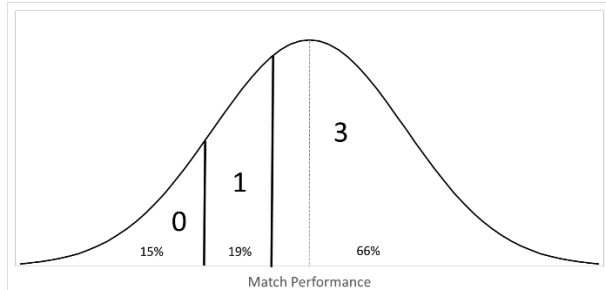
Ook zullen er meer teams de mogelijkheid krijgen om Europees voetbal te spelen. De 20 plekken die vrijkomen in de Champions League worden opgevuld door teams uit de Europa League. Uiteindelijk zullen in de Conference League plekken zijn voor andere clubs. Door de introductie van de Super League en het feit dat ze een gedeelte van de inkomsten moeten afstaan aan andere competities, krijgen ook kleinere clubs de kans om meer te verdienen.

Deelnemers eerste jaar

Het bepalen van de deelnemers was niet gemakkelijk. In appendix 2 staat een uitgebreide maar onsuccesvolle manier om de deelnemers te bepalen aan de hand van een regressievergelijking. De uitkomst was teleurstellend en kwam niet overeen met de werkelijkheid. Daarom is besloten om het over een andere boeg te gooien en een tweede methode te ontwikkelen om te bepalen welke teams recht hebben op een plek in de Super League.

Om een lijst samen te stellen van de beste clubs van Europa is gekeken naar de Euro Club Index (ECI). De ECI is een lijst die weergeeft hoe goed een club heeft gepresteerd sinds 2007. Elke club heeft een bepaalde rating die vergelijkbaar is met een schaakrating. Voor elke wedstrijd die een club speelt wordt de winkans bepaald aan de hand van de ratings van beide clubs. Club 1 heeft bijvoorbeeld een rating van 1500 en club 2 een rating van 2000. Club 2 heeft dus een grotere kans om te winnen aangezien de rating

hoger is dan die van Club 1. Hoe groter het verschil in rating, hoe waarschijnlijker de kans dat het team met de hoogste rating wint. Hoe groot die winkans is, wordt bepaald door te kijken naar de normaalverdeling. Een verschil in rating van 500 geeft 66% kans op winst voor de hoogste rating, 19% kans op een gelijkspel en 15% kans op winst voor de laagste rating zoals in afbeelding 1 te zien.

Afbeelding 1

De verwachte uitkomst is nu $1 * 0.66 + 0 * 0.19 - 1 * 0.15 = 0.51$. Vervolgens wordt een k-factor bepaald waarmee de kans wordt verrekend. Als voorbeeld nemen we 35 als k-factor. Als een team wint wordt dat genoteerd als een 1, gelijkspel als 0 en verlies als -1. Als een team wint met een verwachte winstkans van 0.51 wordt de k-factor van 35 vermenigvuldigd met $(1-0.51)$ wat uitkomt op +17. De rating van dat team wordt met 17 punten verhoogd en geeft aan dat het team iets sterker is geworden/beter presteert. Als datzelfde team met een winstkans van 0.51 had verloren, was de k-factor van 35 vermenigvuldigd met $(-1-0.51)$ wat uitkomt op -53. De rating van het team zou dus flink dalen omdat ze verloren hebben van een team dat een lagere rating had.

De ECI geeft een goed overzicht van de speelsterkte van teams over de afgelopen 14 jaar. Het zou simpel zijn om de deelnemers van de Super League te bepalen door de bovenste 20 clubs te nemen. Toch is dat niet helemaal eerlijk. In de top 20 staan een aantal clubs die in de laatste jaren redelijk goed hebben gepresteerd, maar nog nooit een beker hebben gewonnen of een finale van een Europees toernooi hebben gehaald. In de Super League horen de beste clubs te staan, maar is het hebben van een imposante historie ook een belangrijk aspect. Net opkomende clubs zijn ook minder populair onder supporters en televisiekijkers omdat er geen historische band is met andere Europese clubs. Een club als Ajax trekt veel meer buitenlandse toeschouwers dan bijvoorbeeld Atalanta Bergamo, ook al staat de club uit Italië 150 punten en 6 plaatsen hoger op de ECI.

Om dit probleem op te lossen zijn er een aantal voorwaarden waar een club aan moet voldoen om mee te mogen doen aan de Super League. Van boven naar beneden wordt voor elke club gecontroleerd of ze voldoen aan één van de volgende 3 voorwaarden. Is dat het geval, dan mogen ze deelnemen. Is dat niet het geval, dan niet.

Een club moet tenminste:

- 10 landstitels hebben behaald, of
- Sinds 2000 in minimaal 5 achtste finales van de CL hebben gestaan, of
- Sinds 2000 in minimaal 2 halve finales van de CL hebben gestaan.

In Appendix 1.2 wordt de gevoeligheid van de drie eisen besproken en worden deze nader toegelicht. Welke 20 clubs mogen deelnemen wordt hieronder besproken.

Deelnemende clubs

In appendix 3 staat de huidige (10 juli 2021) top 30 van de ECI. Op die lijst vallen een aantal clubs op die door recente prestaties op zijn geklommen maar nog niet veel hebben bewezen. De top 9 hoeft zich geen zorgen te maken over hun deelname. Alleen Manchester City, PSG en Chelsea hebben geen 10 landstitels maar hebben allemaal minimaal 2 keer in de halve finale van de Champions League gestaan. De eerste opvallende naam is Sevilla. Ze hebben in de afgelopen 20 jaar 6 keer de Europa League gewonnen maar hebben in de Champions League nog geen echte potten kunnen breken. Desondanks hebben ze wel 5 keer de 8ste finale gehaald en mogen ze dus deelnemen aan de Super League. Juventus, Inter en Arsenal hebben allen meer dan 10 landstitels en Dortmund heeft zich 7 keer weten te plaatsen voor de 8ste finales.

RB Leipzig op plek 15 is wel een verrassende naam. Ze hebben de laatste jaren goed gepresteerd in de Bundesliga maar hebben nog niet de historie van een topclub. Ze hebben geen landstitels, zijn slechts 2 keer door de groepsfase heen gekomen en hebben maar 1 halve finale gespeeld. RB Leipzig is dus het eerste team dat niet mee mag doen aan het eerste seizoen. Op plek 16 staat Atalanta Bergamo. De Italianen zijn ook pas sinds twee jaar deelnemer van de CL en zijn nog niet verder dan de kwartfinale gekomen, ook zij vallen dus af.

Op plek 17 is Villarreal terug te vinden. De Spanjaarden wonnen dit jaar de Europa League maar hebben verder niet veel gepresteerd. In de komende jaren moet blijken of ze kunnen aanhaken of dat het succes slechts tijdelijk was. Ook Villarreal zal niet deelnemen aan de Super League. De landskampioenschappen van FC Porto zorgen ervoor dat zij wél mogen deelnemen.

Tottenham Hotspur op plek 19 vinden dat ze tot de Europese top behoren maar komen bedrogen uit. Met slechts 2 landstitels, 1 halve finale en 4 achtste finales is er geen plek voor de Londenaren die zichzelf graag op dit podium hadden zien spelen. Ook Napoli en Leicester City hebben nog niet kunnen bewijzen dat ze op Europees niveau mee kunnen draaien en ook in de nationale competities valt er niet veel te vieren.

Op plek 22 staat Ajax. De laatste jaren heeft Ajax het respect van de Europese top terugverdiend. De Europese campagnes verlopen steeds succesvoller en met 34 landstitels hebben zij recht op een plek.

De gevallen grootmacht AC Milan is terug te vinden op plek 23 en heeft een goed seizoen achter de rug. Mede daardoor staat het hoger op de ECI dan een jaar geleden. Deze goede prestaties in combinatie met de behaalde successen uit het verleden (18 landstitels, 4 halve finales en 11 8ste finales) zorgen ervoor dat ze deel mogen nemen.

De volgende plek is voor AS Roma dat in de afgelopen 20 jaar zich goed staande weet te houden tussen de echte topclubs. Roma is 7 keer doorgestoten tot de 8ste finale en heeft daarmee een plek in de Super League verdiend. Eintracht Frankfurt, Real Sociedad en VFL Wolfsburg hebben nog weinig tot niks bewezen in de Champions League en krijgen dan ook geen plaats. Wel is er plek voor Olympique Lyon en Shakhtar Donetsk. De Oekraïners hebben 13 landstitels behaald en de Fransen zijn zelfs 2 keer doorgestroomd tot de halve finale. Met deze clubs is de Super League compleet.

Voorwaarden voor deelname

Het initiële plan dat op tafel lag schetste een Super League waarvan het grootste gedeelte van de deelnemers een vaste plek had voor de volgende editie. Er zou elk jaar gegarandeerd veel geld binnenkomen zonder dat de prestaties op Europees of nationaal niveau daar invloed op hadden. Op deze opzet kwam de meeste weerstand, omdat andere teams het er niet mee eens waren dat een selecte groep clubs werd beloond terwijl dat niet aan prestaties gekoppeld was. Om meer steun te krijgen van clubs die nu niet deelnemen aan de Super League is het belangrijk dat er ook genoeg perspectief is om zelf een keer deel te mogen nemen. Daarom moet er een concept ontwikkeld worden dat ervoor zorgt dat niet elke keer dezelfde clubs deelnemen en moeten clubs die in de Super League goed presteren ook beloond worden door hen wel een vaste plaats te geven. Er moeten bepaalde eisen worden gesteld waaraan clubs moeten voldoen om een plek voor de volgende editie te bemachtigen. Als een club niet aan die eisen voldoet, komt er een plek vrij voor een nieuwe deelnemer. Wie die nieuwe deelnemer dan zal zijn, moet ook worden opgesteld.

Het is belangrijk dat er regels voor doorstroom komen, maar die regels moeten ook niet te streng zijn. In dat geval zullen deelnemende teams zich benadeeld voelen aangezien de onzekerheid dan te groot wordt én ze geen meerjarenstrategie kunnen ontwikkelen. Als van de 20 deelnemers er bijvoorbeeld elk jaar 15 afvallen, wordt de competitie een farce in plaats van een gerespecteerd toernooi. Er moeten daarom bepaalde voorwaarden worden opgesteld waaraan teams moeten voldoen om hun plek in de Super League veilig te stellen voor het volgende seizoen. Omdat die eisen niet te streng moeten zijn, wordt voor elke deelnemende club gekeken of ze de afgelopen 10 jaar aan die eisen voldaan hebben. Per jaar is het streven dat er maximaal 10 teams niet aan die eisen voldoen. Dat zou betekenen dat er elk jaar minimaal 10 clubs zeker zijn van deelname. Het hoeft vervolgens niet te betekenen dat er nooit meer dan 10 afvallers zijn, want in de toekomst zouden topclubs natuurlijk slechter kunnen presteren. Het geeft wel aan dat er aan de eisen voldaan kan worden.

Handhaving en degradatie

Allereerst moeten topprestaties in de Super League natuurlijk beloond worden. Clubs die beide poulefasen overleven, hebben al laten zien dat ze op het hoogste niveau kunnen presteren. Het is dan ook eerlijk dat de 4 halvefinalisten een plek veiligstellen voor de volgende editie. Aan de onderkant is het ook nodig om meteen nieuwe plekken te creëren. Het is erg rigoureuus om meteen de plekken van nummers 9 en 10 uit elke poule af te pakken, want dat zou betekenen dat er meteen al 4 afvallers zijn. Daarom vallen de nummers 10 meteen af en blijven de nummers 9 nog voorlopig. Er zijn nu nog 3 groepen met deelnemers over: de nummers 3 en 4 uit de tweede groepsfase, de nummers 5-8 uit de eerste groepsfase en de nummers 9 uit de eerste groepsfase. Het is oneerlijk om voor die drie groepen dezelfde regels op te stellen omdat er een groot verschil in prestaties tussen deze teams is ontstaan.

Er komen drie verschillende eisen en voor elke groep teams verschilt aan welke eisen ze moeten voldoen:

1. Een team uit Engeland, Spanje, Italië of Duitsland moet in de eigen competitie minimaal in de top 4 eindigen. Een team uit Frankrijk of Portugal moet in de nationale competitie bij de beste 3 eindigen. Clubs uit andere landen moeten nummer 1 of 2 worden in hun eigen competitie.
2. Een team moet minimaal de kwartfinale halen van de eigen nationale beker. Hiermee wordt het belangrijkste bekertoernooi bedoeld. In Engeland is dat bijvoorbeeld de FA Cup en niet de League Cup.
3. Een team moet een play-off duel spelen tegen een team dat mogelijk kan promoveren naar de Super League.

Van deze drie punten is in de meeste competities het eerste punt het lastigst te behalen. Om in de top van de competitie te eindigen is een bepaalde stabiliteit vereist die over het gehele seizoen moet gelden. Aan de andere kant raakt een team zijn plek niet meteen kwijt als het geen kampioen wordt en mogen er best nog een aantal wedstrijden verloren worden om toch bij de bovenste clubs te eindigen. Er is gekozen voor deze verdeling omdat die overeenkomt met het aantal plaatsen dat elk land toebedeeld krijgt om deelnemers aan de Champions League af te vaardigen. Als een club het in de eigen competitie al niet voor elkaar krijgt om zich te kwalificeren voor de Champions League, lijkt er ook geen reden om dat team op te nemen in de Super League. Tenzij het een uitzonderlijke prestatie levert in een Europees toernooi. Daarom plaatsen de halvefinalisten van de Super League zich ook direct.

De bekercompetitie wordt door de topclubs vaak een stuk minder serieus genomen (Storey, 2019). Hiervoor ontvangen ze van de eigen supporters maar ook van andere clubs veel commentaar. Het zou neerbuigend zijn naar clubs die er wel alles voor doen om door te stoten in het bekertoernooi. De eigen supporters kunnen het vaak maar moeilijk verwerken dat hun topclub wordt uitgeschakeld door een degradatiekandidaat of club uit een lagere divisie. Om clubs te stimuleren om ook in het bekertoernooi hun beste beentje voor te zetten, is deze voorwaarde in het leven geroepen. Hier wordt de kwartfinale als

minimum vastgesteld, aangezien het vanaf dan pas ergens om gaat. De wedstrijden daarvoor zijn vaak tegen amateurclubs of laagvliegers uit de regionale divisie. Bovendien stromen de echte topclubs pas iets later in het toernooi in, waardoor ze vaak maar 3 of 4 wedstrijden moeten overleven om al in de kwartfinale te staan. Het doel van deze voorwaarde is om ervoor te zorgen dat clubs niet hun B-elftal het veld in sturen tegen middenmoters. Als de eis bijvoorbeeld de achtste- of zestiende finale zou zijn, zou dat nog steeds mogelijk zijn.

Het derde en laatste punt is vooral een pluspunt vanuit commercieel perspectief.

Degradatie/promotiewedstrijden zijn vaak spannend, hectisch en vol spektakel omdat er zoveel op het spel staat. Teams die aan het eind van het seizoen tussen Super League en Champions League terecht komen, kunnen hier uitvechten wie de laatste plek mag innemen.

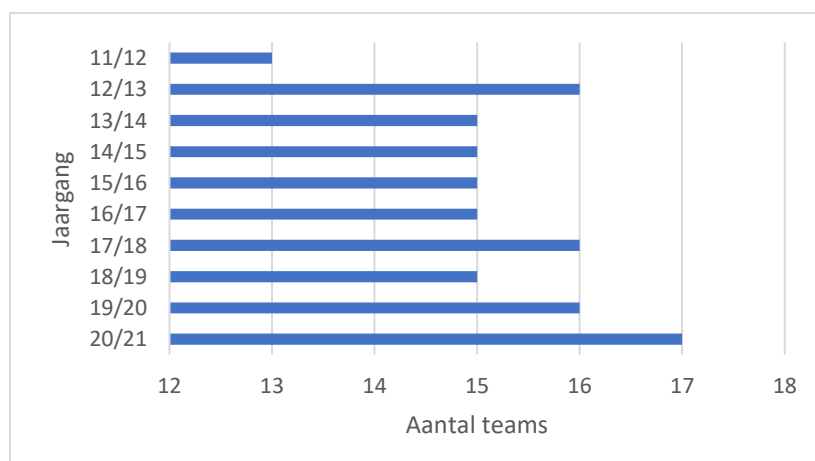
Historisch bewijs

Zoals al eerder besproken is het niet eerlijk als een team dat bijna in de halve finale zat aan dezelfde eisen moet voldoen als een club die negende is geworden in de eerste poulefase. Daarom gelden er andere eisen voor drie verschillende groepen. Groep 1 bestaat uit clubs die nummer 3 en 4 zijn geworden in de tweede poulefase. Zij hoeven alleen te voldoen aan eis 1 om zich te verzekeren van deelname aan de volgende editie van de Super League. Voldoen ze daar niet aan, komt er een plek vrij voor een nieuwe deelnemer. Groep 2 bestaat uit de nummers 5 tot en met 8 uit de eerste poulefase. Clubs uit groep 2 moeten voldoen aan eis 1 én 2. Als ze aan een van de twee of aan allebei niet voldoen, komt er een vervanger voor die club. Groep 3 bestaat uit de nummers 9 uit beide poules. Deze twee clubs moeten aan eis 1 én 2 voldoen en daarna een play-off wedstrijd spelen tegen een team dat kan promoveren naar de Super League. Voldoen ze niet aan een van de twee of aan beide eisen, dan gaat hun plek sowieso naar het andere team.

Grafiek 1 geeft het aantal teams weer dat in de top 4, 3 of 2 is geëindigd afhankelijk van de competitie waarin ze spelen. Het maximaal aantal teams is 20, dus met 17 teams in 2020/2021 zijn er maar 3 teams die niet aan de eerste voorwaarde voldoen. 2011/2012 is met 13 deelnemers het slechtste jaar maar over het algemeen zijn er minimaal 15 teams die aan de eerste voorwaarde voldoen.

Grafiek 1

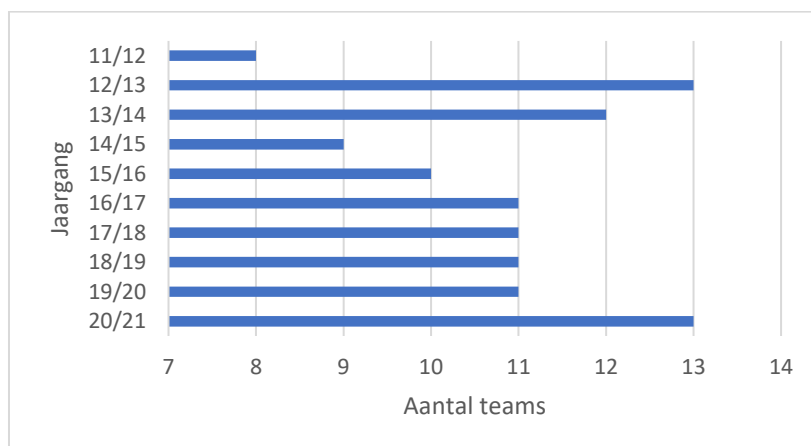
Aantal teams uit de beoogde Super League dat in de top 4, 3 of 2 eindigt in de nationale competitie per jaargang.

In grafiek 2 is er een combinatie gemaakt van teams die voldaan hebben aan de eerste én tweede eis. We zien dat een gedeelte van de teams die in de competitie wel in de top eindigen, niet minimaal de kwartfinale van het bekertoernooi halen in dat jaar. Zo zijn dat in 2020/2021 vier teams, maar in 2019/2020 en 2017/2018 al 6 teams. Als we verder terug in de tijd kijken, zien we dat de verdeling iets wisselvalliger is dan de afgelopen 5 jaar. In 2011/2012 en 2014/2015 wordt het aantal van tenminste 10 teams niet gehaald. Wel positief is het feit dat teams er tot nu toe geen rekening mee hielden dat het niet behalen van de kwartfinale van de beker invloed zou kunnen hebben op het behouden van hun Super League plaats. Een aantal teams is daardoor uitgeschakeld in het bekertoernooi doordat ze met een B of zelfs C-elftal speelden. In de toekomst is het dus de verwachting dat het aantal teams dat aan beide eisen voldoet nog zal stijgen door het meer bewust worden van de gevolgen. De gestelde eisen kunnen dus als streng doch haalbaar worden gesteld. In Appendix 1.3 wordt de gevoeligheid van de eisen verder onderzocht.

Grafiek 2

Aantal teams uit de beoogde Super League dat in de top 4, 3 of 2 eindigt in de nationale competitie en de kwartfinale van de beker haalt in dat jaar per jaargang.

Promotie

In het initiële plan stond geen promotieregeling. Nieuwe clubs konden worden uitgenodigd maar op basis waarvan was niet helemaal duidelijk. Er ontbrak een promotieplan waardoor teams zich vanuit andere Europese competities konden kwalificeren voor de Super League. Omdat het piramidesysteem de Europese en nationale toernooien zo spannend en aantrekkelijk maakt én omdat het ontbreken daarvan juist voor zoveel commotie zorgde, is het noodzakelijk dat er ook verschillende clubs kunnen promoveren naar de Super League. Hoe die promotie precies werkt staat hieronder uitgewerkt.

In andere competities is het makkelijk te bepalen hoeveel vrije plaatsen er zijn voor de volgende editie van het toernooi. Voor de Champions League zijn bijvoorbeeld 32 plekken die ieder jaar opnieuw verdeeld worden. Alleen de winnaars van de Champions League en Europa League van het jaar ervoor hebben een vaste plaats en de rest van de tickets wordt verdeeld in de nationale competities en voorrondes. Er zijn

dus elk jaar 30 vrije plaatsen waardoor al aan het begin van het seizoen kan worden bepaald dat bijvoorbeeld de top 4 uit Engeland, Spanje, Italië en Duitsland mogen deelnemen. In de Super League werkt dat net iets anders. Het is namelijk tot het einde van het seizoen onduidelijk hoeveel deelnemers er zullen afvallen en dat aantal kan per jaar ook nog eens flink verschillen. Het is daarom lastig om vaste plaatsen te beloven aan teams die bijvoorbeeld kampioen worden in hun land. Als oplossing hiervoor is naar eigen inzicht een lijst samengesteld voor potentiële deelnemers. In Appendix 1.4 wordt de totstandkoming van deze lijst besproken en de bijbehorende gevoeligheid van de redeneringen. De precieze lijst staat in appendix 4 en de werking hieronder.

Als er bijvoorbeeld 5 teams uit de Super League niet voldoen aan de voorwaarden, zullen de winnaar van de Champions League en Europa League en de hoogste 3 teams op de ECI, die niet al deelnemen aan de Super League, die plekken innemen. Mochten er bijvoorbeeld 4 teams niet voldoen aan de eisen en 1 club als nummer 9 zijn geëindigd maar wel aan de eerste twee eisen voldoet, dan zijn de winnaar van de Europa League en Champions League én de hoogste twee niet-deelnemende clubs op de ECI zeker van deelname. De nummer 9 uit de Super League speelt uit en thuis tegen de derde niet-deelnemende club op de ECI om de laatste plek. Als er bijvoorbeeld 10 teams afvallen uit de Super League, komen ook de kampioenen uit Engeland, Spanje, Italië, Duitsland en Frankrijk in beeld voor een plek.

Voor deze clubs geldt echter dat ze niet al deelnemer in de Super League mogen zijn. Als een team dat zesde in de Super League is geworden ook kampioen van Spanje is, maar in de beker vroegtijdig is uitgeschakeld, heeft het geen zin om zo'n kampioen weer toe te laten tot de Super League. Dan zouden de regels elkaar tegen spreken, omdat het hele idee van strengere regels voor lagere teams dan niet meer op zou gaan. Als de kampioen dus al deelnemer is, of die deelnemer nou is uitgeschakeld of niet, schuift de plek op naar de volgende op de lijst. Daarom bestaat de lijst niet uit 16 maar uit 36 plekken. Van die 36 plekken zijn er 16 beschikbaar voor teams die sowieso niet deelnemen en 20 plekken voor teams die wel al deelnemer kunnen zijn. Als dus alle teams die meedoen precies dezelfde zijn die ook kampioen zijn geworden en de beker hebben gewonnen etc. dan zijn er dus 16 plekken voor nieuwe teams.

2021/2022

Om de huidige opzet ook met een voorbeeld te verduidelijken, kan een schets gemaakt worden van hoe de Super League er in het seizoen 2021/2022 uit had kunnen zien. We gaan er hier vanuit dat de deelnemers voor het seizoen 2020/2021 de 20 deelnemers zijn die we eerder geselecteerd hebben. De situatie is niet helemaal waarheidsgetrouw omdat teams die virtueel mee hebben gedaan aan de Super League geen rekening hebben gehouden met de voorwaarden waaraan ze moesten voldoen om een plek veilig te stellen. Daarbij kan ook niet worden vastgesteld hoe de competitie verlopen zou zijn en of er bepaalde teams beter of slechter dan verwacht presteerden.

De 20 geselecteerde teams moeten eerst worden onderverdeeld in 2 poules van 10. Dit gebeurt door het hoogste team op de ECI in poule I te zetten, het tweede team in poule II, het derde team weer in poule I, enz. Deze indeling wordt nader toegelicht in appendix 1.5. De twee poules zien er als volgt uit:

Poule I	Poule II
1. Manchester City	1. Bayern München
2. FC Barcelona	2. Real Madrid
3. Liverpool	3. Atletico de Madrid
4. Paris Saint-Germain	4. Chelsea
5. Manchester United	5. Sevilla
6. Juventus	6. Borussia Dortmund
7. Internazionale	7. Arsenal
8. FC Porto	8. AFC Ajax
9. AC Milan	9. AS Roma
10. Olympique Lyonnais	10. Shakhtar Donetsk

Omdat niet kan worden vastgesteld op welke plaats de teams uiteindelijk geëindigd zouden zijn, gaan we er in dit voorbeeld vanuit dat de stand zoals hierboven is weergegeven ook de eindstand van de eerste poulefase is. We veronderstellen dan ook dat teams 1 en 2 vervolgens ook de tweede groepsfase overleven en in de halve finales belanden. De donkergroene teams zijn dan ook verzekerd van nóg een jaar deelname aan de Super League. Dat komt voor Bayern München en Real Madrid goed uit. Beide teams wisten zich niet te kwalificeren voor de kwartfinale van de beker.

De lichtgroene teams zijn de teams die wel door de eerste maar niet door de tweede poulefase heen zijn gekomen. Deze groep hoeft alleen maar in de top 4, 3 of 2 van hun nationale competitie te eindigen. Alle 4 de teams zijn daarin geslaagd en hebben dus een plekje in de volgende editie verdiend. Liverpool en Atletico Madrid hebben echter niet de kwartfinale van de beker gehaald en mogen dus van geluk spreken.

De grootste groep bestaat uit de gele teams. Deze teams moeten aan beide voorwaarden voldoen om een plek veilig te stellen. Alleen Arsenal voldoet niet aan beide voorwaarden, de rest van de clubs wel. Arsenal zal dus niet deelnemen aan de volgende editie. Wie er in hun plaats komt wordt later besproken.

De twee oranje teams moeten aan de eerste twee voorwaarden voldoen en alleen dán mogen ze een play-off wedstrijd spelen tegen een team dat kan promoveren. AC Milan voldoet aan beide eisen, maar AS Roma aan allebei niet. AC Milan moet dus een tegenstander toebedeeld krijgen en voor AS Roma moet een vervanger komen. Ook voor de twee laatste teams moet een nieuwe deelnemer komen. Olympique Lyonnais en Shakhtar Donetsk zijn uitgeschakeld.

Er zijn dus vier nieuwe plekken en één play-off plek te vergeven. Als dan wordt gekeken naar de lijst van potentiële deelnemers kan worden bepaald wie die plekken op mogen vullen. Allereerst mag de winnaar van de Champions League een plek innemen, ware het niet dat Chelsea al een deelnemer van de Super

League is. In dat geval kijken we naar de volgende op de lijst. Hier staat dat de winnaar van de Europa League speelgerechtigd is. Omdat Villarreal dit jaar de Europa League heeft gewonnen, zijn zij de eerste nieuwe deelnemer van de Super League.

Plek 2 is voor de hoogste niet-deelnemer op de ECI. Op dit moment is de eerste niet-deelnemer RB Leipzig op de 15e plaats van de ECI. Zij zijn dus de tweede nieuwe deelnemer. De derde plek is voor de volgende niet-deelnemer op de ECI. Eén plek onder Leipzig staat Atalanta en daarmee zijn zij dus de derde nieuwe deelnemer. De laatste vaste plek is voor het volgende niet-deelnemende team op de ECI. Villarreal staat onder Atalanta maar heeft al een plek gekregen, dus gaat de laatste plaats naar Tottenham Hotspur op plek 19. De vaste plaatsen zijn nu vergeven en er is nog één deelnemer voor een play-off duel tegen AC Milan nodig. Omdat de kampioenen van Engeland, Spanje, Italië, Duitsland en Frankrijk al deelnemer zijn, komen we uit bij de kampioen van Portugal. Daar is afgelopen jaar Sporting Lissabon verrassend kampioen geworden en zij zullen een play-off duel spelen tegen AC Milan voor de laatste plek in de Super League.

Financiële situatie

Het uiteindelijke doel van de Super League is natuurlijk het financiële gewin dat te behalen valt. Voetbal draait steeds meer om geld en dat is ook duidelijk terug te zien in de huidige voetbalwereld. Waar grootheden als Johan Crujff en Piet Keizer minder dan een ton per jaar verdienden, zijn er nu genoeg spelers in de Premier League die datzelfde bedrag elke paar dagen op hun bankrekening gestort krijgen. Dat verschil is ook te zien in de transfergelden die nu worden betaald. Het lukt Manchester City op dit moment niet om Harry Kane bij Tottenham Hotspur weg te kopen voor 187 miljoen euro terwijl Maradona in 1982 voor 7 miljoen euro naar Barcelona ging. Toentertijd de hoogste transfersom ooit betaald. Juist omdat nu zoveel geld rondgaat in de voetbalwereld én clubs alleen nog maar bij de Europese top kunnen blijven door ook zoveel geld uit te geven, wordt elke kans op een grote inkomstenbron aangegrepen. Inkomsten uit de Champions League zijn bijna niet meer voldoende om de salarissen en investeringen te betalen. Daarom moet er gekeken worden naar een alternatief dat meer rendabel is. In de volgende alinea's wordt beschreven wat de Super League potentieel kan opleveren voor de deelnemers, maar juist ook voor niet-deelnemende teams.

Champions League

Allereerst is het belangrijk om de huidige situatie te beschrijven alvorens naar het hypothetische kan worden gekeken. In tabel 6 in appendix 5 staat een overzicht van de inkomsten uit de Champions League. De winnaar van de Champions League kan op €70 miljoen aan prijzengeld rekenen en kan in de groepsfase ook nog eens bijna €17 miljoen verdienen. Daarnaast zijn er nog veel extra inkomsten voor een club die ver komt in de Champions League. Vanaf de knock-out kan worden verondersteld dat het stadion elke thuiswedstrijd is uitverkocht (coronamaatregelen buiten beschouwing gelaten). Er zullen

meer shirts, sjaaltjes en andere fanartikelen worden verkocht en ook de drank- en voedselomzet in het stadion zal hoog zijn.

Oude Super League

Om de Super League succesvol te maken, moeten de inkomsten per club dus omhoog. Ook zal een deel van het prijzengeld van de Champions League moeten worden gecompenseerd. Immers, als de meest aantrekkelijke clubs uit het toernooi vertrekken, zal de bereidheid van sponsors om veel geld te investeren dalen. Daarnaast zijn veel partijen nu nog tegenstander van een Super League omdat het de verschillen tussen topclubs en de rest van Europa vergroot. Om die partijen ook tevreden te stellen, moeten ze op een manier mee profiteren van de Super League. Een gedeelte van het beschikbare geld moet dus ook daarvoor worden ingeruimd.

Hoeveel de Super League oplevert is niet precies te zeggen. Het ontwikkelde concept is niet door alle sponsors bekeken en de betalingsbereidheid is dus niet exact vast te stellen. Wel kunnen we op basis van de eerdere beloften een schatting maken hoeveel geld een deelnemende club zou kunnen innen. Dat begint bij het bedrag dat een club minimaal zou verdienen aan de Super League. In het originele plan stond dat elke club minimaal €330 miljoen zou verdienen. Dat is meer dan drie keer het bedrag dat de winnaar van de Champions League ontvangt. Die €330 miljoen is overigens alleen voor de 12 initiatiefnemers. Clubs die daarnaast ook mee zouden doen, zouden aanzienlijk minder krijgen maar nog steeds vele malen meer dan in de Champions League. De prijzenpot wordt beschikbaar gesteld door JP Morgan en is 6 miljard euro waard, meldt The New York Times. Ook wordt gesproken over televisierechten die tussen de 2 en 4 miljard euro waard zijn. Een deel daarvan zal over de clubs verdeeld worden en naarmate een club verder komt zal dat bedrag alleen maar toenemen. Als je dan bedenkt dat er in het seizoen 2019/2020 €1,95 miljard beschikbaar was om te verdelen over de 32 deelnemende teams aan de Champions League, is het logisch dat bepaalde clubs zwichten voor de Super League.

Om te berekenen hoeveel elke club zou kunnen verdienen aan de Super League is het belangrijk om te berekenen wat de opbrengsten van elke wedstrijd zijn. Zo is het logisch dat een groepswedstrijd minder oplevert dan een finale en zal verlies minder opleveren dan winst. Hoewel het initiële speelschema wel bekend is gemaakt, zijn de bedragen die clubs konden verdienen slechts globaal naar buiten gebracht. Wat we zeker weten, is dat er 2 poules van 10 deelnemers zouden zijn die allemaal uit en thuis tegen elkaar spelen. Vervolgens kwalificeert de top 3 uit elke poule zich voor de kwartfinales en spelen de nummer 4 en 5 uit de poules uit én thuis tegen elkaar voor de laatste plaatsen in de kwartfinales. Daarna wordt uit en thuis gespeeld in de kwartfinales en halve finales en zal er een finale zijn op neutraal terrein. Net zoals bij de Champions League gaan we ervan uit dat het behalen van een volgende fase een bepaald bedrag aan prijzengeld oplevert. De initiatiefnemers is al €330 miljoen beloofd ongeacht of ze de volgende ronde van het toernooi halen. Het gaat bij de Super League vooral om de continue stroom van

geld. Het zal dus niet zo zijn dat de winnaar van de Super League meer dan een miljard euro kan bijschrijven.

José Félix Díaz van de Marca zegt dan ook dat de winnaar van de Super League ongeveer €400 miljoen zal verdienen. Een redelijke schatting is dat een club €15 miljoen extra krijgt als het de kwartfinale behaalt, nog eens €20 miljoen erbij voor het bereiken van de halve finale, €25 miljoen daar bovenop voor het halen van de finale en €10 miljoen voor het daadwerkelijk winnen van die finale. Ervan uitgaande dat de totale prijzenpot op €6 miljard staat, kan worden berekend dat een club die géén initiatief heeft genomen zo'n €222,5 miljoen kan verdienen. Een club die alle poulewedstrijden verliest, kan dus alleen aan prijzengeld al €222,5 miljoen ontvangen en daar bovenop komen nog de extra inkomsten.

TV-Opbrengsten

Champions League

De TV-rechten van de gehele Super League zijn tussen de 2 en de 4 miljard euro waard en zouden al voor €2,9 miljard verkocht zijn aan DAZN. Hoe die precies over de deelnemers worden verdeeld is niet duidelijk. Het lijkt onwaarschijnlijk dat ze voor eenzelfde verdeling als de Champions League zouden kiezen. In dat geval zijn clubs uit Engeland, Spanje en Italië juist in het nadeel. Nu is het namelijk zo dat de TV-rechten worden verdeeld volgens de Market Pool. De helft van de market pool wordt volgens het principe in tabel 1 verdeeld:

Tabel 1

Verdeling TV-gelden Champions League percentages

Distribution Market Pool Part 1	4 Clubs	3 Clubs	2 Clubs	1 Club
Champions	40,00%	45,00%	55,00%	100,00%
Runners-Up	30,00%	35,00%	45,00%	–
Third Place	20,00%	20,00%	–	–
Fourth Place	10,00%	–	–	–
Total	100%	100,00%	100,00%	100,00%

Notes: Het aantal teams uit hetzelfde land in de Champions League staat op de bovenste x-as. De plaats waar de teams op de ranglijst zijn geëindigd staat op de y-as. Het percentage representeert het gedeelte van het beschikbare TV-geld uit de Champions League waar het team recht op heeft.

De beschikbare TV-gelden worden per land verdeeld. Sommige landen mogen 4 clubs afvaardigen in de Champions League, anderen maar 1 of 2. Dat aantal is afhankelijk van de stand op de UEFA coëfficiëntenlijst. Landen die hoger op die lijst staan, krijgen meer TV-gelden maar moeten dat wel verdelen over meer deelnemers. Hoeveel elke deelnemer krijgt, is afhankelijk van de plaats op de ranglijst waar ze geëindigd zijn. Hierdoor kan het voorkomen dat een ploeg die de halve finale haalt alsnog minder geld vanuit de market pool krijgt omdat die ploeg bijvoorbeeld 4^e is geworden in de nationale competitie.

De andere helft van de market pool wordt verdeeld op basis van het aantal wedstrijden dat is gespeeld door clubs uit hetzelfde land. Als er bijvoorbeeld 4 ploegen uit Engeland worden afgevaardigd en 3 daarvan stranden in de groepsfase en de andere ploeg wint de Champions League, verdient die laatste ploeg het volgende:

De drie clubs die stranden in de groepsfase spelen allemaal 6 groepswedstrijden, dus 18 wedstrijden in totaal. De ploeg die de finale wint, speelt 13 wedstrijden. In totaal worden er door alle ploegen uit Engeland 31 wedstrijden gespeeld. De ploegen uit de groepsfase krijgen allemaal $6/31$ van de market pool en de ploeg die de finale wint krijgt $13/31$ deel van de market pool.

Nieuwe Super League

In de nieuwe Super League geldt niet het principe dat teams zich kunnen kwalificeren door prestaties in de nationale competitie en gaat het principe van een market pool zoals in de Champions League maar gedeeltelijk op. In de nieuwe Super League wordt de volledige verdeling van de TV-gelden berekend via het tweede gedeelte van de market pool. Al het beschikbare TV-geld wordt per wedstrijd verdeeld volgens het volgende principe:

In totaal zijn er 119 wedstrijden waarin 2 teams tegen elkaar spelen. Dat zijn in totaal 238 teams waarover het TV-geld moet worden verdeeld. Elk team krijgt $N/238$ deel van de totale TV-gelden waarbij N het aantal wedstrijden is dat een team in de Super League heeft gespeeld. Op die manier gaat het er dus niet om dat sommige clubs een groter deel van het TV-geld krijgen, maar worden alle teams in de Super League als even belangrijk gezien.

Waarom dit wel in de Super League kan en niet in de Champions League komt doordat de startpremies in de Champions League een stuk lager zijn dan in de Super League. In de Champions League bestaat bijna de helft, of in een aantal gevallen zelfs meer dan de helft, van de totale inkomsten van een club uit de market pool. Daardoor was het belangrijk om de grotere clubs meer te belonen dan kleinere clubs omdat de topclubs uiteindelijk het grootste gedeelte van de aantrekkingskracht voor sponsors zijn. In de Super League komt dat probleem minder voor omdat nagenoeg alle clubs aantrekkelijk zijn. De minst aantrekkelijke ploegen in de Super League zijn nog steeds velen malen populairder dan een groot gedeelte van de clubs uit de Champions League. De totale inkomsten uit de Super League zullen dusdanig veel hoger zijn dan de inkomsten uit de Champions League, dat de absolute topclubs niet zullen tegenstribbelen om deel te nemen als de TV-gelden iets minder in hun voordeel worden verdeeld.

De Super League zoals was voorgesteld door de 12 initiatiefnemers zag er een stuk anders uit dan het voorstel dat in deze scriptie wordt beschreven. Dat betekent ook dat de bedragen zoals die beloofd waren aan de originele deelnemers niet helemaal representatief zijn voor de nieuwe Super League. Het is belangrijk om de bedragen te schatten die in de nieuwe Super League te verdienen zijn, om na te gaan of het plan haalbaar is. In de oude Super League zouden er 197 wedstrijden in totaal zijn. De prijzenpot werd

daar geschat op €6 miljard en de TV-rechten waren verkocht voor €2,9 miljard. Dat zou dus ongeveer €30,5 miljoen per wedstrijd aan prijzengeld en €14,7 miljoen per wedstrijd aan TV-rechten betekenen.

In de nieuwe Super League worden maar 119 wedstrijden gespeeld. Dat is aanzienlijk minder dan de oude Super League, maar daarin is niet meegerekend dat een groot gedeelte van de deelnemers ook in de Champions League nog wedstrijden speelt. Daarnaast is het onmogelijk om een Super League te organiseren met de hoeveelheid wedstrijden die eerst was voorgesteld en ook nog prioriteit te geven aan andere competities.

We kijken verder wat in de nieuwe Super League te verdienen kan zijn. De bedragen van de oude Super League moeten worden omgerekend naar de nieuwe. Dat brengt alleen een beperking met zich mee. Het is namelijk niet zeker dat het prijzengeld en de TV-gelden constant blijven. Als er minder wedstrijden worden gespeeld, kan het zo zijn dat deze bedragen met een grotere of kleinere factor dalen dan het aantal wedstrijden. Onderzoek wijst uit dat het prijzengeld ongeveer met een gelijke factor vermindert, maar dat de TV-inkomsten met maar liefst 10% extra omlaaggaan. De verklaring en analyse voor deze aannames is terug te vinden in appendix 1.6.

Om een schatting van het prijzengeld te verkrijgen, vermenigvuldigen we het bedrag dat we net per wedstrijd hebben uitgerekend met 119. Dat komt voor het prijzengeld neer op ongeveer €3,63 miljard. Het bedrag per wedstrijd aan TV-geld vermenigvuldigen we eerst met 0.9 alvorens dat bedrag met 119 wordt vermenigvuldigd. Het totale bedrag aan TV-rechten komt uit op ongeveer €1,57 miljard. Als we vervolgens dezelfde bedragen nemen voor het bereiken van een volgende fase, kan worden berekend dat de startpremie ongeveer €168,5 miljoen per deelnemer zal zijn. Elk team speelt ook nog eens sowieso 9 wedstrijden in de Super League, dus er komt nog eens minimaal €59,4 miljoen aan TV-gelden erbij. Al met al dus een startbedrag van tenminste €227,9 miljoen. Het team dat de Super League uiteindelijk wint, kan over het hele seizoen ongeveer €364,1 miljoen bijschrijven. Dat bedrag kan zelfs nog een stuk hoger worden als de sponsors bereid zijn om hogere bedragen te betalen voor reclames en advertenties rondom de Super League.

Leegloop Champions League

Hoewel de geschetste vooruitzichten positief zijn en met deze cijfers een Super League zeker realiseerbaar zou moeten zijn, zit er ook een keerzijde aan het concept van een Super League. De 20 clubs die nu zijn uitgekozen om in de Super League te spelen, kwalificeren zich normaalgesproken bijna allemaal voor de Champions League. Het wegvallen van die clubs zal voor de sponsorinkomsten van de Champions League betekenen dat die enorm zullen dalen. Hoeveel procent er precies weg zal vallen is lastig te zeggen. Het zal ook enigszins gecompenseerd worden door het feit dat er 8 clubs uit de Super League weer instromen in de knock-out fase van de Champions League. Toch zullen veel sponsors liever het beschikbare geld in de Super League steken in plaats van de Champions League waardoor we kunnen

schatten dat de inkomsten van de Champions League met tenminste 75% zullen dalen. Daarnaast zullen ook de Europa League en de nieuwe Conference League hard worden geraakt. De beste clubs uit die toernooien zullen nu immers doorschuiven naar een hoger toernooi waardoor ook de toernooiwaarde van die toernooien ernstig zal worden aangetast.

Al met al kunnen we dus schatten dat de totale inkomsten die de UEFA uit de toernooien haalt, zullen dalen met 75%. In Appendix 1.7 staat een verklaring voor deze aanname. Wetende dat de UEFA in 2019/2020 zo'n €2,73 miljard incasseerde, zal vanuit de Super League een groot gedeelte gecompenseerd moeten worden om steun te vinden bij de UEFA. Als de Super League het volledige verlies zou moeten compenseren, zou dat neerkomen op €2 miljard. Op een totale prijzenpot van €5,2 miljard is dat een groot gedeelte maar niet onmogelijk. Daarnaast is het de verwachting dat de prijzenpot van de Super League alleen maar verder zal stijgen.

Bij de oude Super League was de verwachting dat de prijzenpot van €6 miljard snel richting de €10 miljard zou gaan. Voor de nieuwe Super League betekent dat een stijging van €3,63 naar €6,04 miljard, een stijging van ruim 66%. Het totaal te verdelen bedrag zou uitkomen op €7,61 miljard en dan is €2 miljard afdragen aan de UEFA alweer een stuk dragelijker. Uitgaande van een prijzenpot van €5,2 miljard betekent dat dat er €3,2 miljard overblijft voor de deelnemers van de Super League. Nog steeds veel meer dan de €1,95 miljard die in de Champions League te verdelen was en daarbij ook nog over minder clubs hoeft te worden verdeeld.

Nationale bonden

Het enige probleem waar nu tegenaan gelopen wordt, is het feit dat er nog meer partijen zijn die tevreden gehouden moeten worden. Als het geld uit de Super League enkel bij de deelnemers zelf terecht komt, zal dat betekenen dat het gat in de nationale competitie steeds groter wordt tussen deelnemers en clubs die minder vaak Europees voetbal kunnen spelen. Daarnaast is ook steun nodig voor het in stand houden van de Super League van andere clubs die zelf geen Europees voetbal spelen. Als de gehele competitie tegen jouw deelname aan de Super League is, zal dat ertoe leiden dat de druk op de club zal toenemen. Dat is uiteindelijk negatief voor het voorkomen van de club. Supporters van de eigen clubs, maar ook van andere clubs, demonstreerden fel tegen het originele plan en het is zaak die ook tevreden te stellen. Ontwikkeling van het voetbal is één van de belangrijkste punten. Daarom moet een gedeelte van de inkomsten uit de Super League worden uitbetaald aan de nationale bonden die dat vervolgens kunnen herverdelen over de andere clubs in de competitie. Verder kunnen ze het inzetten om het jeugdvoetbal te promoten en zo door te kunnen groeien als voetballand.

Om de ongelijkheid kleiner te maken, zal elke deelnemende club aan de Super League €20 miljoen moeten afdragen aan de nationale bond die dat vervolgens zal verdelen over de clubs die geen Europees voetbal spelen. De totstandkoming van dit bedrag staat uitgelegd in Appendix 1.8. Ook zullen ze

investeren in projecten om het jeugdvoetbal te stimuleren. Voor landen met meer deelnemende clubs zal er meer te verdelen zijn. Zij kunnen de kleinere clubs financieel tegemoetkomen die moeten aanhaken bij de topclubs. In totaal zal er €400 miljoen worden afgedragen en blijft er €2,8 miljard van de prijzenpot over voor de deelnemers.

Fans

De laatste en misschien wel belangrijkste groep die een positief gevoel moet krijgen bij een Super League, zijn de fans van de deelnemende clubs. Vooral de heftige demonstraties van de fans na de bekendmaking van het nieuws, zorgden ervoor dat de clubs zich morrend terugtrokken. Zoveel weerstand hadden ze immers nooit verwacht. De meeste fans waren bang dat hun club de nationale competitie niet meer serieus zou nemen of ervan uitgesloten zou worden. Daarnaast werd bedreigd dat supporters hun club niet meer zouden steunen in het buitenland. Als actie van protest maar ook simpelweg omdat men de financiële middelen niet heeft om voor alle 10 de poulewedstrijden door Europa te reizen.

Nu de supporters zich geen zorgen meer hoeven maken over uitsluiting, of het niet serieus nemen van de competitie door de opgestelde regels in de nieuwe Super League, kunnen de clubs de supporters weer helemaal voor zich winnen, als ze meedenken over het bekostigen van de Europese reizen. Immers, voor een club is het zeer wenselijk als het uitvak helemaal vol zit en fans 90 minuten lang hun club ondersteunen. In de nieuwe Super League zullen clubs elke fan die naar een Europese wedstrijd meereist tegemoetkomen met maximaal €300 aan kostenvergoeding. De gemiddelde capaciteit van de uitvakken in Europese wedstrijden ligt rond de 3000. Per wedstrijd kost dat de club €900.000. Als een club de finale haalt, komt dat neer op 8 of 9 uitwedstrijden en dat staat gelijk aan €7,2 of €8,1 miljoen.

In tabel 6 in appendix 5 staat een duidelijk totaaloverzicht van de bedragen die omgaan in de Champions League en de nieuwe Super League en worden beiden met elkaar vergeleken.

Opbrengsten SL en CL

Nu bekend is hoeveel geld er precies beschikbaar is voor de deelnemende teams en hoeveel er afgedragen moet worden aan andere instanties, kan worden berekend hoeveel elk team aan de Super League kan verdienen. Het prijzengeld en de TV-rechten zijn samen €2,8 miljard waard na aftrek van de betalingen aan de UEFA en nationale bonden. Aan startpremie is dat €127 miljoen per club maar dat zou nog op kunnen lopen met €120,5 miljoen als de totale prijzenpot daadwerkelijk naar €7,61 miljard gaat.

Clubs verdienen ook met de kaartverkoop een flink bedrag per thuiswedstrijd. Volgens Spreadex is de gemiddelde prijs van een kaartje in de groepsfase van de Champions League €30. Daarbij is ook meegerekend dat de goedkoopste kaartjes bij Dinamo Kiev maar €5 kosten. De kaartjes voor topclubs zijn een stuk duurder. Zo beginnen ze bij Barcelona pas op €44 en bij Juventus op €45. Voor de groepsfase van de Super League kunnen we schatten dat een kaartje €50 kost, in de tweede groepsfase €60, in de halve finale €70 en in de finale €80. In de finale zal een kwart van de kaartjes beschikbaar zijn voor fans van een

team dat in de finale speelt. Hoeveel de inkomsten uit sponsoring en verkoop van merchandise zal stijgen, is niet vast te stellen. We weten immers niet met welk percentage de populariteit van clubs uit de Super League zal stijgen en in het onwaarschijnlijke geval ook kan dalen.

Wel is te zien dat groot Europees succes de commerciële opbrengsten laat stijgen. Zo stegen de commerciële inkomsten in het succesjaar van Ajax waarin ze de halve finale van de Champions League behaalden met 14,7%. Deelname aan de Super League zal dus betekenen dat de commerciële opbrengsten tenminste met 10% zullen stijgen en dat zou nog meer kunnen zijn als de Super League zichzelf heeft bewezen en ook in andere delen van de wereld aan populariteit kan winnen. Met deze bedragen, die overzichtelijk staan samengevat in tabel 6 van Appendix 5, kunnen we de totale opbrengsten uit de Super League per club samenvatten in een vergelijking:

Totale opbrengsten Super League per club = €127 miljoen + €15 miljoen * β_1 + €20 miljoen * β_2 + €25 miljoen * β_3 + €10 miljoen * β_4 - €0,9 miljoen * β_5 + stadioncapaciteit * (β_6 * 50 + β_1 * 3 * 60 + β_2 * 70) + β_3 * stadioncapaciteit finale * 1/4 * (80-300) + 0,1 * huidige commerciële inkomsten

β_1 is gelijk aan 1 als een club de tweede groepsfase behaalt en 0 anderszijds

β_2 is gelijk aan 1 als een club de halve finale haalt en 0 anderszijds

β_3 is gelijk aan 1 als een club de finale haalt en 0 anderszijds

β_4 is gelijk aan 1 als een club de finale wint en 0 anderszijds

β_5 is gelijk aan het aantal uitwedstrijden dat een club speelt

β_6 is gelijk aan het aantal thuiswedstrijden in poulefase I

Als we vervolgens ook een vergelijking opstellen van de huidige Champions League kunnen we vergelijken wat de Super League oplevert ten opzichte van de Champions League. We gaan uit van gemiddeld €40 per kaartje tot aan de finale en €70 voor de finale. De verkoop van merchandise hoeft niet meegenomen te worden in de vergelijking omdat de vergelijking van de Super League de huidige verkoop als het nulpunt stelt. De vergelijking voor de totale opbrengsten uit de Champions League voor een club is als volgt:

Totale opbrengsten Champions League per club = (€15,8 miljoen + €2,8 miljoen * β_1 + €0,9 miljoen * β_2 + €10 miljoen * β_3 + €11 miljoen * β_4 + €12,5 miljoen * β_5 + €15,5 miljoen * β_6 + €4 miljoen * β_7 + UEFA coëfficiënt ranking inkomsten + Inkomsten market pool I + Inkomsten market pool II) * 0,95 + capaciteit * β_8 * 40 + 1/4 * β_9 * 70

β_1 is het aantal overwinningen in de groepsfase van de Champions League

β_2 is het aantal gelijke spelen in de groepsfase van de Champions League

β_3 is gelijk aan 1 als een club de knock-out fase bereikt en 0 anderszijds

β_4 is gelijk aan 1 als een club de kwartfinale bereikt en 0 anderszijds

β_5 is gelijk aan 1 als een club de halve finale bereikt en 0 anderszijds

β_6 is gelijk aan 1 als een club de finale bereikt en 0 anderszijds

β_7 is gelijk aan 1 als een club de finale wint en 0 anderszijds

$\beta 8$ is gelijk aan het aantal thuiswedstrijden dat een club in de Champions League speelt

$\beta 9$ is gelijk aan de capaciteit van het stadion waar de finale wordt gespeeld indien $\beta 6$ gelijk is aan 1 en anderszinds 0

Ajax versus Real Madrid

Het is interessant om te kijken wat de precieze opbrengsten van bepaalde clubs in verschillende fases van beide toernooien zijn. All-time winnaar van de Champions League Real Madrid zal worden vergeleken met Ajax dat sinds een paar jaar zichzelf weer heeft laten zien op het Europese podium. In Appendix 6 zullen voor beide teams de uitkomsten worden berekend in het geval ze worden uitgeschakeld in de groepsfase van de Champions League en Super League én in het geval dat ze de Champions League of Super League zouden winnen. In tabel 2 staan een aantal belangrijke gegevens waardoor het verschil tussen beide teams goed naar voren komt. Daaronder staat een conclusie van de vergelijking.

Tabel 2

De verschillen tussen Ajax en Real Madrid in 2020/2021

	Real Madrid	Ajax	Vershil
ECl-ranglijst	4	22	17
UEFA-ranglijst	2	17	15
Stadioncapaciteit	81.044	55.000	26.044
Commerciële inkomsten	€382,7 M	€59,6 M	€323,1 M
Begroting	€714,9 M	€155,5 M	€559,4 M
Waarde elftal	€863,5 M	€344,9 M	€518,6 M
CL bekens	13	4	9
Online volgers	251,5 M	11 M	240,5 M

Conclusie

Als we beide clubs vergelijken, zoals in tabel 7 in appendix 6 duidelijk is weergegeven, komen we tot de conclusie dat zowel in de Champions League als de Super League een gat zit tussen Ajax en Real Madrid qua inkomsten en begroting. Waar Ajax het elk jaar moet doen met minder dan €200 miljoen, heeft Real Madrid standaard al drie-en-een-half keer zoveel te besteden. Tussen de bedragen die beide clubs bij uitschakeling in de groepsfase van de Champions League zouden verdienen (resp. €50,1 miljoen en €75,3 miljoen) zit 'slechts' €25 miljoen. Als we dan kijken naar uitschakeling in de Super League groeit dat bedrag ineens naar €40 miljoen euro en kan men juist concluderen dat het gat tussen beide teams alleen maar groter in plaats van kleiner wordt.

Toch is het juist goed dat de al bewezen topclubs iets meer geld krijgen voor dezelfde prestatie als een club die blij is dat hij überhaupt mee mag doen aan de Super League. Bij de Champions League is dat in de vorm van de UEFA-ranking geregeld en in de Super League door de faciliteiten en jaarmzet die de clubs al bezitten. Daarbij wordt het verschil tussen beide clubs niet groter maar juist kleiner. Voor Ajax is een

stijging van €100 miljoen op een begroting van €150-200 miljoen een enorme extra impuls. Daarbij kan het extra bedrag nog met €120,5 miljoen oplopen als de prijzenpot naar het vermoedelijke niveau gaat. Dat zou betekenen dat de begroting meer dan verdubbelt als Ajax het niet verder kan schoppen dan de eerste ronde. Denk eens in wat de invloed van het behalen van de knock-out fase zou zijn.

Nu al konden spelers als Dusan Tadic, Daley Blind en Sébastien Haller worden gecontracteerd en was het mogelijk om salarissen te betalen die ervoor zorgden dat zij samen met sterspelers als Hakim Ziyech en Nicolas Tagliafico en talenten als Donny van de Beek, Frenkie de Jong en Matthijs de Ligt toch in de Eredivisie wilden blijven voetballen voor ze de stap maakten naar de echte Europese top. Mocht de begroting echt met €220 miljoen stijgen, wordt die vergelijkbaar met die van topclubs als Juventus, Arsenal, Borussia Dortmund en Atletico Madrid. Kijkend naar transfers die deze clubs hebben uitgevoerd in de afgelopen jaren, komen we de transfers tegen van Cristiano Ronaldo voor €100 miljoen van Real Madrid naar Juventus, João Félix voor €127,2 miljoen van Benfica naar Atletico Madrid. Nicolas Pépé ging voor €80 miljoen van Lille naar Arsenal en Ousmane Dembélé voor €35 miljoen van Stade Rennes naar Dortmund en later voor €135 miljoen doorverkocht aan Barcelona.

Het wordt natuurlijk écht interessant en kansrijk om mee te doen met de Europese top als er ook bedragen boven de €40 miljoen kunnen worden uitgegeven om versterkingen te halen. Real Madrid zal zo'n zelfde bedrag ook kunnen uitgeven aan nieuwe spelers, maar de procentuele stijging van de begroting is een stuk kleiner dan bij Ajax het geval is. De ontwikkeling van de Amsterdamse club zal dan ook veel beter uitpakken door het extra beschikbare geld in verhouding tot die van Real Madrid.

Waarom is er dan nog geen Super League?

In deze scriptie wordt een opzet geschetst voor een nieuwe Europese competitie waar alle partijen erop vooruit lijken te gaan. De belangrijkste vraag die naar boven komt, als naar de realiteit wordt gekeken, is waarom dit plan nog niet is uitgevoerd. Het levert immers meer geld op voor de voetbalclubs en ook partijen als de UEFA en de nationale bonden worden tevredengesteld. Gedurende het onderzoek zijn een aantal zaken naar voren gekomen die het invoeren van deze competitie bemoeilijken. Hieronder zullen die zaken nader worden verklaard.

UEFA

De grootste criticaster is de UEFA. Op dit moment hebben ze namelijk het monopolierecht op het organiseren van de Europese competities. De Super League zou los van de UEFA georganiseerd worden. Ze zouden dus de controle over de beste teams van Europa kwijtraken. Daarbij zouden ze in financiële problemen kunnen komen als het financiële aspect van de Super League verandert. De afhankelijkheid van de Super League is op dit moment erg groot. Als er problemen ontstaan in de relatie tussen UEFA en Super League, of er blijkt een mogelijkheid om onder de betalingsregeling uit te komen, zal dat negatieve gevolgen hebben voor de eigen toernooien van de UEFA.

Een oplossing kan zijn dat de UEFA de Super League zelf organiseert, maar het is onwaarschijnlijk dat de sponsors daarmee akkoord gaan. JP Morgan en overige sponsors gaan hoogstwaarschijnlijk niet zoveel geld investeren om vervolgens op de achtergrond te raken.

De UEFA zal alles binnen haar macht doen om ervoor te zorgen dat ze de controle niet kwijtraken. Zo werd vlak na de aankondiging gesproken over het weren van deelnemende spelers aan de Super League op de EK's en WK's. Als dat echt zou gebeuren, zouden onmogelijke situaties ontstaan waardoor ook supporters weer tegen de Super League gaan demonstreren. De spelers en clubs kunnen immers zoveel geld verdienen omdat de televisiekijker massaal geïnteresseerd is. Als we door de Super League een EK krijgen waar alle sterren van zijn verdwenen, zorgt dat voor een hoop ophef.

Onzekerheid

Het sentiment rond de Super League is al jaren negatief. Het creëren van een topcompetitie brengt een negatieve sfeer met zich mee die ook niet meer lijkt weg te gaan. Daardoor kan het voor sponsors minder interessant worden. Het zou namelijk ook helemaal de verkeerde kant op kunnen gaan. Niet door toedoen van de UEFA, maar doordat mensen er niet naar willen kijken. Als de interesse niet zo groot is als men doet vermoeden, kan dat ervoor zorgen dat sponsors hun contracten niet verlengen. Als er dan een situatie zou ontstaan waarin de Super League minder opbrengt dan de Champions League eerst opbracht, stort het hele systeem in elkaar. Het is voor sponsors dus een grote gok of de Super League het geld waard is.

Clubs

Tenslotte kunnen ook de clubs zelf tegen een Super League zijn. Het plan moet door alle clubs die mogelijk kunnen deelnemen, worden gedragen. Het originele plan was door Bayern München, PSG en Borussia Dortmund al afgewezen. Het is niet duidelijk waarom ze die afweging hebben gemaakt, maar het zou natuurlijk kunnen dat ze het nieuwe plan opnieuw afwijzen. Als deze clubs niet meedoen, ontstaat een situatie die eigenlijk onmogelijk is. Die drie clubs zouden dan niet in de Super League spelen, maar waar dan wel? In de Champions League zullen ze waarschijnlijk ver komen omdat de tegenstand opeens een stuk lager is. Als één van de drie de Champions League zou winnen, wil dat team waarschijnlijk ook niet promoveren naar de Super League. Ze willen dan wellicht nog een jaar in de Champions League spelen, maar het is de vraag of andere deelnemers het daarmee eens zijn.

Het is voor de acceptatie van het plan een vereiste dat alle topclubs uit Europa zich achter dit concept scharen. Een paar dissonanten kunnen ervoor zorgen dat het hele idee niet kan worden uitgevoerd. Omdat we niet weten wat de reden van de afwijzing was, is niet met zekerheid te zeggen of dit drietal clubs nu wel mee wil doen. Dit zou van essentieel belang zijn voor het doorgaan van de Super League.

Samenvattend zijn er dus een aantal factoren die ervoor zorgen dat er tot op heden geen Super League is. Het in deze scriptie geschetste beeld is positief over de mogelijkheden die er zijn. Als met zekerheid kan worden gesteld dat de afspraken worden nagekomen, zou het mogelijk zijn om een Super League op te richten. Helaas kan die garantie niet worden gegeven, omdat het niet duidelijk is hoe sommige scenario's uit zullen pakken. Daarnaast zijn er ook nog de persoonlijke belangen van de UEFA en de clubs die moeite hebben met deelname. Meer inkomsten is voor alle partijen van groot belang, maar weegt hoogstwaarschijnlijk niet op tegen de autonomie van zowel clubs als de UEFA. Dit lijkt het belangrijkste knelpunt voor de Super League.

Discussie

In deze discussie zullen de tekortkomingen van deze scriptie worden beschreven. Dat begint vooral met de onzekerheid die rondom de Super League is ontstaan. Allereerst is het lastig om te bepalen wat de beste manier is om de teams te selecteren voor deelname aan de Super League. Uit de regressie in appendix 2 kwamen namelijk een hele hoop andere teams die juist erg laag op de ECI staan. Hoewel het logisch lijkt dat een aantal van die teams geen topclubs zijn, blijft het een apart gegeven dat ze opeens tussen de beste clubs van Europa staan. Daarnaast is het merkwaardig te noemen dat het behalen van een extra landstitel een negatief verband heeft met de ECI. Kijkend naar de tweede methode is het ook de vraag of de eisen waaraan deelnemers moeten voldoen streng genoeg zijn of juist te streng. Een kleine nuance kan er al voor zorgen dat het deelnemersveld er heel anders uit ziet.

Het is daarnaast nog de vraag of alle teams open staan voor een Super League. In het originele plan waren er ook al drie topclubs die niet mee wilden werken ondanks de vele miljoenen die in het verschiep lagen. Waarom ze ertegen waren is niet duidelijk. Ook is het niet duidelijk of de UEFA, nationale bonden en fans nu wél steun zouden geven aan de Super League. Rationeel is het een aanbod dat ze niet kunnen weigeren vanwege de vele financiële voordelen, maar het zou kunnen dat er bepaalde personen in de organisaties een vete tegen de Super League gaan voeren vanuit altruïstisch handelen.

De grootste onzekerheid zit bij het berekenen van de bedragen die in de Super League te verdienen zouden zijn. De prijzenpot voor de originele Super League stond niet vast en ook de verdeling ervan niet. Daarnaast is het niet waterdicht dat het omrekenen een realistisch beeld van de werkelijkheid schetst. Het zou kunnen zijn dat sommige sponsors alleen wilden bijdragen aan de Super League in het originele format en niks zien in dit nieuwe plan. Terwijl andere sponsors nu juist wel zouden willen instappen en in het oude plan niet. Wat de precieze prijzenpot is en hoeveel elk team kan verdienen is dus niet vast te stellen en de genoemde bedragen moeten dan ook geclassificeerd worden als schatting die van verschillende factoren afhankelijk is.

Al met al lijkt het nieuwe plan veelbelovend en zou de voetbalwereld een nieuwe periode in kunnen gaan als de plannen daadwerkelijk uitgevoerd worden. Alleen dan kan worden vastgesteld of de gemaakte aannames daadwerkelijk geldig zijn en de geschetste droombeelden werkelijkheid worden.

Conclusie

In deze scriptie is onderzocht of het mogelijk is om een nieuwe Europese voetbalcompetitie te ontwikkelen die gelijkenissen vertoont met de voorgestelde Super League maar op een aantal punten anders is ingedeeld. Er is bepaald welke teams aan het eerste seizoen van de nieuwe Super League mee mogen doen en hoe de competitie eruit zal gaan zien. Verder wordt de verdeling van het prijzengeld besproken en worden de verschillen in inkomsten tussen de Champions League en de Super League vergeleken aan de hand van een ambitieuze club en de recordhouder van de Champions League, te weten Ajax Amsterdam en Real Madrid.

Aan de hand van de ECI is een lijst van potentiële deelnemers opgesteld die aan de eisen van een topclub voldoen. Daarnaast zijn een aantal vereisten opgesteld die clubs moeten behalen om een plek voor de volgende editie veilig te stellen. Die eisen zijn zo opgesteld dat de doorstroom van clubs gegarandeerd kan worden en tegelijkertijd ervoor zorgen dat niet meer dan de helft van de clubs wordt vervangen. Over de afgelopen 10 jaar is er een redelijk stabiel beeld waaruit kan worden opgemaakt dat de gestelde eisen niet te soft of te streng zijn.

Kijkend naar het financiële aspect valt meteen de enorme stijging in gegarandeerde inkomsten op. Voor zowel Ajax als Real Madrid verdrievubbelen de inkomsten ongeveer bij uitschakeling in de eerste ronde ten opzichte van de Champions League. Daarnaast wordt op dit moment vanuit het minimale gerekend. De prijzenpot kan nog meer dan verdubbelen waardoor de inkomsten met €120,5 miljoen per club zullen stijgen. Bovendien dragen beide clubs nu veel meer geld af dan in de Champions League. Zo worden de nationale bonden en daarmee de andere niet-Europese spelende clubs in de competitie gesteund als ook de supporters die financiële steun krijgen voor elke uitwedstrijd die ze bezoeken. Ook wordt er €2 miljard aan de UEFA afgedragen om de prijzengelden in de andere Europese toernooien op hetzelfde niveau te houden.

De hoofdvraag en titel van deze paper luidt:

“Kan de Super League een succes worden?”

Uit het bovenstaande kunnen we concluderen dat de Super League zeker een succes kan worden. Aan alle partijen, de UEFA, de bonden en de fans, wordt compensatie geboden en gaan ook de deelnemende clubs van de Super League er enorm op vooruit. Bovendien zijn er voor de neutrale toeschouwer veel meer interessante wedstrijden om naar uit te kijken. De vraag blijft alleen of er ooit wel een Super League gaat komen. Er zijn misschien wel té veel onzekere factoren die de organisatie kunnen bemoeilijken. Het is inmiddels niet meer de vraag of de Super League een succes kán worden, maar of het ooit een succes gáát worden. Het antwoord daarop laat nog op zich wachten.

Literatuurlijst

Bullough, S. (2018). UEFA champions league revenues, performance and participation 2003-2004 to 2016-2017. *Managing Sport and Leisure*, 23(1), 139-156. <https://doi.org/10.1080/23750472.2018.1513341>

Caruso, R., Addesa, F., & Di Domizio, M. (2019). The Determinants of the TV Demand for Soccer: Empirical Evidence on Italian Serie A for the Period 2008-2015. *Journal of Sport Economics*, 20(1), 25-49. <https://doi.org/10.1177%2F1527002517717298>

Espita-Escuer, M., & García-Cebrián, L. I. (2010). Measurement of the efficiency of football teams in the Champions League. *Managerial and Decision Economics*, 31(6), 373-386. <https://doi.org/10.1002/mde.1491>

Hoehn, T., & Szymanski, S. (1999). The Americanization of European football. *Economic Policy*, 14(28), 204-240. <https://doi-org.eur.idm.oclc.org/10.1111/1468-0327.00048>

Koenigstorfer, J., Groeppel-Klein, A., & Kunkel, T. (2010). The Attractiveness of National and International Football Leagues: Perspectives of Fans of “Star Clubs” and “Underdogs”. *European Sport Management Quarterly*, 10(2), 127-163. <https://doi.org/10.1080/16184740903563406>

Lago-Penas, C. (2009). Consequences of a busy soccer match schedule on team performance: empirical evidence from Spain. *International SportMed Journal*, 10(2), 86-94. <https://journals.co.za/doi/10.10520/EJC48372>

Noll, R. G. (2002). The Economics of Promotion and Relegation in Sports Leagues: The Case of English Football. *Journal of Sports Economics*, 3(2), 169-203. <https://doi.org/10.1177%2F152700250200300205>

Scarf, P., Mat Yusof, M., & Bilbao, M. (2009). A numerical study of designs for sporting contests. *European Journal of Operational Research*, 198(1), 190-198. <https://doi-org.eur.idm.oclc.org/10.1016/j.ejor.2008.07.029>

Scelles, N. (2017). Star quality and competitive balance? Television audience demand for English Premier League football reconsidered. *Applied Economics Letters*, 24(19), 1399-1402. <https://doi.org/10.1080/13504851.2017.1282125>

Solberg, H. A., & Gratton, C. (2006). Would European soccer clubs benefit from playing in a Super League? *Soccer & Society*, 5(1), 61-81. <https://doi-org.eur.idm.oclc.org/10.1080/14660970512331391004>

Storey, D. (2019). Who still cares about the FA Cup? We'll tell you... *FourFourTwo*. <https://www.fourfourtwo.com/features/who-still-cares-about-fa-cup-well-tell-you>

UEFA. (2021). One-nation Champions League finals. *UEFA.com*.

<https://www.uefa.com/uefachampionsleague/news/0253-0d800ac7b06d-5206de193190-1000--one-nation-finals/>

Wills, G., Tacon, R., & Addesa, F. (2020). Uncertainty of outcome, team quality or star players? What drives TV audience demand for UEFA Champions League football? *European Sport Management Quarterly*, 1-19. <https://doi.org/10.1080/16184742.2020.1836010>

Dankwoord

Mijn speciale dank gaat uit naar prof.dr.ir Jan van Ours voor zijn begeleiding en zijn kritisch opbouwende aanbevelingen. Deze hebben mij extra uitgedaagd tijdens mijn onderzoek en het schrijven van deze scriptie.

Appendix 1. Gevoeligheid van de veronderstellingen

Appendix 1.1

Waarom wordt gekozen voor twee grote poules en niet voor een aantal kleinere, heeft een aantal oorzaken. Allereerst zijn kleinere poules vaak snel beslist en doen de laatste wedstrijden er niet meer toe, zo hebben Scarf, Mat Yusof en Bilbao (2009) onderzocht. De TV-kijker zal minder geïnteresseerd zijn waardoor inkomsten misgelopen zullen worden. Daarbij zullen erg veel poules handmatig moeten worden samengesteld om te voorkomen dat er een poule ontstaat met meerdere teams uit hetzelfde land. In een grote poule is het geen probleem als er een wedstrijd tussen twee teams uit hetzelfde land tussen zit. Er zijn immers nog genoeg wedstrijden tegen buitenlandse teams. In een kleine poule is die ruimte er niet.

Daarnaast is het vanuit een ander commercieel oogpunt ook een goed idee om twee grote poules te creëren. De televisiekijker is namelijk vooral geïnteresseerd in wedstrijden waarin sterspelers spelen. Als die sterspelers dan ook nog eens tegen elkaar spelen, is de aandacht helemaal groot (Wills, Tacon & Addesa, 2020).

Na de grote groepsfase is het wel mogelijk om kleinere poules te creëren. Er spelen dan alleen nog topteams in de competitie waardoor deze poules een stuk spannender zijn dan de poulefase van de Champions League. Bovendien spelen clubs 2 keer tegen elkaar, waardoor er nog meer wedstrijden zullen zijn waarin topspelers tegen elkaar spelen.

Het aantal deelnemers kan niet oneindig groot zijn. Het is belangrijk dat elke deelnemer van toegevoegde waarde is voor de inkomsten uit sponsoring en aantrekkelijk is voor de tv-kijker (Noll, 2002). Uitbreiding en daarmee meer wedstrijden is niet altijd positief. Het is beter om ervoor te zorgen dat de wedstrijden die gespeeld worden tussen twee topteams zijn in plaats van tussen twee subtoppers. Het toevoegen van extra deelnemers aan deze Super League vergroot de te verdelen taart niet. Bovendien passen meer deelnemers ook niet in het speelschema.

Concluderend is het voor de inkomsten het best om zoveel mogelijk wedstrijden met sterspelers te organiseren. De beste manier om dat voor elkaar te krijgen, is door te beginnen met twee grote poules. Op die manier zijn er gegarandeerd wedstrijden tussen topteams en topspelers en is de interesse van de televisiekijker het grootst. Het aantal deelnemers kan vanwege het speelschema van de Champions League niet groter zijn dan 20. Daarbij kan de te verdelen taart niet worden vergroot door de toevoeging van een team uit de subtop van Europa.

Appendix 1.2

In deze scriptie worden 3 eisen gesteld waarvan er tenminste aan 1 voldaan moet worden om te mogen deelnemen aan de Super League. Deze eisen zijn erg belangrijk voor de selectie van de teams. Hoewel de huidige selectie van clubs alleen uit topteams bestaat, zijn er ook een aantal andere teams die als

deelnemer niet hadden misstaan. Een kleine nuance van de voorwaarden zou ervoor kunnen zorgen dat de samenstelling van deelnemers er heel anders uit komt te zien.

Het belangrijkste doel van de voorwaarden is om ervoor te zorgen dat de topclubs van de afgelopen jaren worden geselecteerd. Daarbij is het hebben van een grote historie ook van belang. De voorwaarden moeten dus zo worden samengesteld dat én teams met een grote historie én topprestaties in de afgelopen jaren worden beloond. De vraag die overblijft is wanneer een team heeft aangetoond dat het tot de top van Europa behoort. Het aantal landstitels geeft een goede indicatie van de heerschappij in eigen land. Waar de grens precies moet liggen is lastig vast te stellen. Het behalen van 10 landstitels in Engeland is immers moeilijker dan in Griekenland. Wat wel logisch lijkt, is dat een club met minder dan 10 landskampioenschappen niet als een club kan worden beschouwd die de afgelopen decennia een belangrijke rol in het thuisland heeft gespeeld.

Het verhogen van het aantal landstitels naar bijvoorbeeld 15 heeft alleen op Shakhtar Donetsk betrekking die tot nu toe op 13 staan. Verhoging leidt er ceteris paribus voor dat we steeds lager op de ECI moeten kijken naar potentiële deelnemers. Het is belangrijk dat niet elke club met een succesvol seizoen zomaar deel kan nemen, maar als te ver wordt afgezaakt op de ECI heeft dat effect op het niveau van de Super League.

Om ook clubs als PSG en Manchester City in de Super League te betrekken, is het noodzakelijk dat ook naar recentere prestaties wordt gekeken. De eisen die hier betrekking op hebben, moeten een onderscheid maken tussen twee soorten clubs. Aan de ene kant moeten de clubs worden uitgesloten die pas net zijn opgekomen en dan ineens tot de Europese subtop behoren. Aan de andere kant moeten giganten die structureel tot de laatste fase van de Champions League doordringen wel worden toegelaten.

Om ervoor te zorgen dat clubs die regelmatig de groepsfase overleven daarvoor worden beloond, is de tweede eis ingesteld. Hier worden alleen resultaten sinds 2000 meegenomen. Eerder behaalde resultaten geven geen goed beeld van de prestaties in de afgelopen jaren. Als er meer jaren worden meegenomen, zouden gevallen topclubs ook nog kans op deelname hebben. Waarom de achtste finale en niet de groepsfase als selectiepunt wordt genomen, kan gemakkelijk worden verklaard. Alleenheersers in eigen land zoals Olympiacos of Celtic doen relatief vaak mee aan de Champions League, maar komen bijna nooit door de groepsfase heen. Die teams behoren niet tot de top van Europa maar doen wel vaak aan het hoofdtoernooi mee. Het regelmatig bereiken van de volgende ronde is een belangrijk punt waarop topclubs zich onderscheiden van subtoppers.

De laatste vraag is wat 'regelmatig' is. In deze scriptie is gekozen voor minimaal 5 deelnames aan de achtste finale in 20 jaar. Daardoor worden teams die pas sinds 3 jaar een rol van betekenis spelen buitenspel gezet én zijn er genoeg teams die wel aan die eisen voldoen. Als we de maatregel zouden

verhogen komen Sevilla, AS Roma en Dortmund in gevaar. De teams die daarvoor in de plaats zouden komen, zijn van dusdanig lager niveau dat het niet wenselijk is voor het niveau van de Super League als deze verandering zou plaatsvinden. Het verlagen van de maatregel zou teams tot de Super League toelaten die in de afgelopen paar jaar pas op Europees niveau meespelen of sporadisch een meevaller hebben. Beiden is dus niet wenselijk.

Voor teams die het voor elkaar krijgen om tenminste 2 halve finales te spelen, moet ook een uitzondering gemaakt worden. Als het een kleinere club lukt om tweemaal de halve finale te behalen, hebben ze aangetoond dat het niet een enkele toevalligheid betrof. Het verlagen van deze maatregel is niet wenselijk omdat teams die een mazzeljaar hadden daardoor meteen in de Super League belanden. Verhoging van de maatregel leidt niet tot problemen. Geen enkel team uit de huidige selectie is alleen geselecteerd op basis van deze maatregel. Deze voorwaarde moet dan ook vooral gezien worden als middel om een toevallige deelname aan de halve finale niet meteen te belonen met een plek in de Super League.

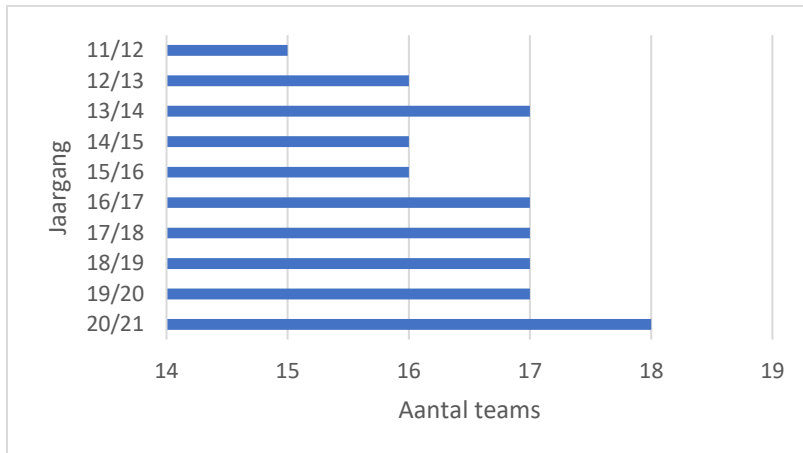
Samenvattend zijn deze drie eisen belangrijk voor de selectie van de teams. Versoepeling van deze maatregelen zorgt ervoor dat teams in de Super League terecht komen die daar eigenlijk nog niet klaar voor zijn. Ook zijn dat niet de clubs waar de televisiekijker zich in kan herkennen en valt de interesse sneller weg. Het verscherpen van de eerste twee maatregelen heeft tot gevolg dat er teams mee zullen doen die lager op de ECI staan. Deze teams zullen dan waarschijnlijk worden geselecteerd op basis van hun landstitels. Het niveau van de Super League zal hierdoor dalen. Verscherping van de laatste maatregel is geen probleem.

Appendix 1.3

De gevoeligheid van de drie eisen is erg hoog. Een klein verschil van kwartfinale naar achtste finale, of van top 4 naar top 5 kan al voor nieuwe situaties zorgen. De analyse in grafiek 1 laat zien dat aan voorwaarde 1 elk jaar zo'n 15 teams voldoen. De analyse in grafiek 2 laat zien dat er elk jaar ongeveer 11 teams aan beide voorwaardes voldoen. We nemen nu voor voorwaarde 1 niet de top 4, 3 of 2 van elk land, maar de top 5, 4 en 3. Voor voorwaarde 2 nemen we dan het minimaal behalen van de achtste finale in plaats van de kwartfinale. De uitkomsten van de eerste voorwaarde staan in grafiek 1.1:

Grafiek 1.1

Aantal teams uit de beoogde Super League dat in de top 5, 4 of 3 eindigt in de nationale competitie per jaargang.

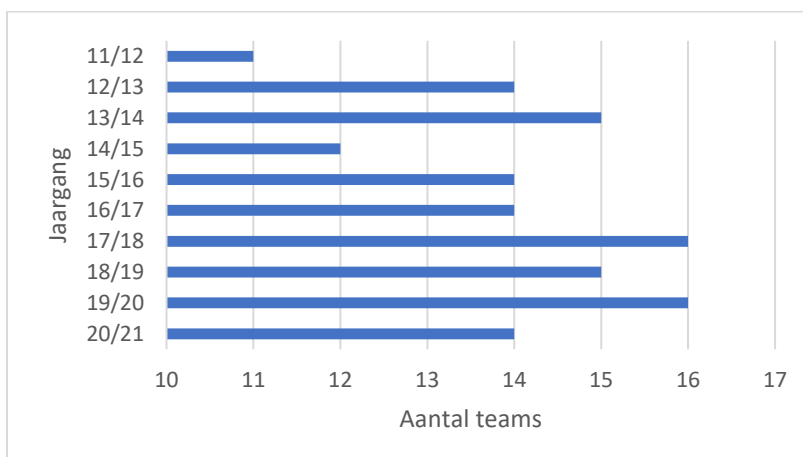

Zoals te zien in grafiek 1.1 liggen de waarden een stuk hoger dan in grafiek 1. De jaargang 2011/2012 heeft nog steeds het laagst aantal deelnemers, maar is wel met 2 gestegen. Verder is alleen jaargang 2012/2013 gelijk gebleven en zijn alle andere jaargangen met 1 of 2 teams gestegen. Het veranderen van 1 plek heeft dus al een groot effect op het aantal teams dat aan deze voorwaarde voldoet.

Als we in grafiek 2.1 kijken naar de combinatie van beide versoepelde maatregelen en dat vergelijken met grafiek 2, is het verschil nog duidelijker:

Grafiek 2.1

Aantal teams uit de beoogde Super League dat in de top 5, 4 of 3 eindigt in de nationale competitie en de achtste finale van de beker haalt in dat jaar per jaargang.

Wat meteen opvalt is de enorme stijging die grafiek 2.1 laat zien ten opzichte van grafiek 2. De jaargang met het minste aantal teams dat aan beide voorwaarden voldoet, is nog steeds 2011/2012 maar heeft wel 3(!) extra teams. Daarbij komen er in jaargangen 2017/2018 en 2019/2020 liefst 5(!) clubs meer bij. Het is duidelijk dat de versoepelde maatregelen er meteen voor zorgen dat het voor veel meer teams mogelijk is om aan de voorwaarden te voldoen.

Dat is voor de Super League niet wenselijk. De aantallen in grafiek 2.1 kunnen immers nog verder stijgen als deze maatregelen echt zouden worden ingevoerd. Nu letten de clubs er immers nog niet op. Daarbij is het de afgelopen jaren te gemakkelijk om aan deze versoepelde voorwaarden te voldoen. Op deze manier is de doorstroom niet groot genoeg en valt het nut van de eisen weg. In grafiek 1 en 2 is te zien dat het strenger maken van de eisen ook niet wenselijk is. Nu is het immers een uitdaging om aan beiden te voldoen, maar is het wel haalbaar. Aangenomen kan worden dat de gestelde eisen streng genoeg zijn om de doorstroom te garanderen. Versoepeling zorgt ervoor dat die doorstroom juist bemoeilijkt wordt.

Appendix 1.4

Te zien is dat een promotie/degradatieregeling noodzakelijk is om steun voor de Super League te ontwikkelen. Daarbij is een competitie waarin gepromoveerd en gedegradeerd kan worden positief voor het salaris van de spelers en voor de aanwezigheid van supporters (Noll, 2002). In deze scriptie is de promotieregeling opgesteld in de vorm van een lijst met daarin telkens het team dat het eerste recht heeft op een plek in de Super League. Deze lijst is subjectief en erg gevoelig voor veranderingen.

Het is namelijk ingewikkeld om een promotieregeling op te stellen voor een nog niet bestaande competitie. Om toch de binding met de andere Europese toernooien te houden, is ervoor gekozen om de winnaars van de Champions en Europa League sowieso te laten deelnemen. Er komen namelijk elk jaar tenminste twee plekken vrij. De rest van de plaatsen is naar eigen invulling opgevuld. Het is lastig te zeggen of een verliezend Champions League finalist meer recht heeft op een plaats dan de hoogste niet-deelnemer op de ECI.

De lijst in Appendix 4 is dus geheel mijn eigen mening waarin ik een combinatie heb gemaakt tussen plekken op de ECI, prestaties in Europese toernooien en prestaties in de nationale competities. Het meenemen van de ECI in het selectieproces is een bewuste keuze. Deze ECI is ook betrokken bij het selecteren van de deelnemers en is een goede maatstaf voor de prestaties van een team over een langere periode. Omdat ook exceptionele prestaties in het thuisland, naar mijn mening, moeten worden beloond, worden deze ook meegenomen in de lijst. Als het een team lukt om bijvoorbeeld de Premier League te winnen zonder hoog op de ECI te staan, is dat zo'n uitzonderlijke prestatie dat die ook moet worden meegenomen.

Er zullen wellicht andere meningen zijn over de volgorde van sommige items op de lijst. Een verandering kan ervoor zorgen dat andere teams in aanmerking komen om te promoveren. Het uitwerken van een andere (verbeterde) promotieregeling zou als suggestie voor vervolgonderzoek kunnen dienen.

Appendix 1.5

De poule-indeling ziet er op het eerste oog vreemd uit: beide Franse clubs zitten in poule I, beide Duitse teams in poule II, 3 van de 4 Italiaanse clubs in poule I en 3 van de 4 Spaanse clubs in poule II. De

verdeling zou kunnen worden aangepast om ervoor te zorgen dat beide poules ongeveer evenveel teams uit hetzelfde land bevatten. Toch zitten ook daar moeilijkheden aan. Deze poule-indeling is namelijk tot stand gekomen door clubs om en om in de poule te plaatsen waar ze thuishoren op basis van de ECI. Als daarna nog geschoven kan worden, is dat niet eerlijk ten opzichte van een gedeelte van de clubs. Zij kunnen immers naar een andere poule worden geschoven waar de gemiddelde ECI-rating nu hoger kan liggen dan in de andere poule.

Daarnaast geeft het ook moeilijkheden voor volgende edities. Als teams nu worden verschoven, moet dat in volgende jaargangen ook gebeuren. Het hele principe van de ECI gaat dan niet meer op, omdat de twee poules als het ware handmatig worden samengesteld. Er zullen dan elk jaar veel dezelfde wedstrijden zijn, omdat sommige teams niet in dezelfde poule mogen zitten. In het voorgestelde systeem veranderen de poule-indelingen elk jaar doordat de ECI-ranking na elke wedstrijd wordt aangepast.

Daarbij is het in de huidige Champions League al veelvoorkomend dat teams uit hetzelfde land tegen elkaar spelen. Zo speelden dit jaar twee Engelse teams in de finale en in 2018/2019 speelde Tottenham zelfs tegen twee Engelse teams. Sinds 1999/2000 zijn er al 8 finales geweest met twee clubs uit hetzelfde land (UEFA, 2021).

Het aanpassen van de poule-indeling zou voor het eerste jaar een oplossing zijn, maar voor volgende edities grote problemen veroorzaken. Op een gegeven moment komen veel dezelfde wedstrijden voor als elk jaar geschoven moet worden tussen teams. Ook zal de ene poule sterker worden dan de ander. Iets waar deelnemers en televisiekijkers niet op zitten te wachten.

Appendix 1.6

Het bepalen van de te verdienen bedragen is belangrijk voor het doorgaan van de Super League maar tegelijk ook een onzeker punt. Er worden in de nieuwe Super League minder wedstrijden gespeeld dan in de oude waardoor de bedragen omgerekend moeten worden. Het is namelijk logisch dat er met minder wedstrijden niet van dezelfde bedragen uit mag worden gegaan. Of het prijzengeld en de tv-gelden met dezelfde factor zullen verminderen als het aantal wedstrijden is niet uit te sluiten. In het coronajaar werden de tv-gelden in de Eredivisie in eerste instantie voor 3/4 uitbetaald. Dat kwam overeen met het aantal wedstrijden dat tot dusver was gespeeld.

De Champions League heeft verschillende opzetten gehad en ook het aantal wedstrijden is door de jaren heen veranderd. Om te onderzoeken wat het effect is van het verminderen van het aantal wedstrijden op de hoogte van de te verdienen inkomsten, wordt gekeken naar de seizoenen 2002/2003 en 2003/2004. Vanaf het seizoen 2003/2004 werd het huidige speelschema geïntroduceerd en verminderde het aantal wedstrijden van 157 naar 125. Het aantal deelnemers bleef wel gelijk. In datzelfde jaar verminderde het prijzengeld van €268,3 miljoen naar €207,7 miljoen en het TV-geld van €281,5 miljoen naar €200,8 miljoen. Omgerekend naar de inkomsten per wedstrijd komt dat voor het prijzengeld uit op €1,71 miljoen

in 02/03 en €1,66 miljoen in 03/04; een daling van 2,9%. Voor het TV-geld komen de bedragen per wedstrijd uit op €1,79 miljoen in 02/03 en €1,61 miljoen in 03/04; een daling van 10%.

Vermindering van het aantal wedstrijden lijkt er dus voor te zorgen dat de TV-gelden met een grotere factor omlaaggaan. Het prijzengeld daalt ook, maar met een veel kleiner percentage. Het is niet duidelijk of die daling verband houdt met de veranderde opzet of dat er externe factoren zijn die ervoor hebben gezorgd dat het prijzengeld lager uitviel.

De situatie in de Champions League is vergelijkbaar met wat er tussen de oude en nieuwe Super League zou gebeuren. Er worden in hetzelfde toernooi immers minder wedstrijden gespeeld. Er is nog geen onderzoek naar dit effect gedaan, maar een omzetzijging van 10% geeft wel reden om dit in ogenschouw te nemen. In deze scriptie volgen we dan ook de daling in TV-gelden van 10%, maar laten we de inkomsten uit prijzengeld met dezelfde factor als het aantal wedstrijden afnemen. De procentuele verandering is te klein om op een duidelijk verband te wijzen. Per team kost de omzetzijging van 10% €9 miljoen aan televisiegelden.

Voor het doorgaan van de Super League is deze daling in inkomsten niet bepalend. De buffer is immers groot genoeg om deze €9 miljoen aan misgelopen TV-gelden op te vangen. Daarbij kan het ook zo zijn dat sponsors even de tijd nodig hebben om de voordelen van een Super League te ontdekken. Het bedrag kan in de komende jaren weer toenemen.

Appendix 1.7

Het is duidelijk dat de Champions League minder populair zal worden als een Super League zou worden opgericht. Hoeveel inkomsten er precies zullen verdwijnen is echter lastig in te schatten. Bovendien is het nog maar de vraag of dat verlies in inkomsten direct zou plaatsvinden. Sponsorcontracten zijn immers geldig zolang er wedstrijden worden gespeeld en zullen voor de eerstvolgende jaren gewoon uitbetaald moeten worden. Toch zullen sponsors er alles aan doen om onder die contracten uit te komen of te onderhandelen over een lager bedrag (Scelles, 2017). Aan de andere kant zijn er ook genoeg sponsors die nu de Europa League steunen. Helemaal wegvallen zullen de inkomsten niet.

De inkomsten uit de Europa League zijn dit seizoen €408 miljoen. Als een Super League zal worden opgericht, zal de nieuwe Champions League van een hoger niveau zijn dan de huidige Europa League. Bovendien is de Champions League als merk al bij velen bekend. Het is te verwachten dat de inkomsten uit de nieuwe Champions League tussen de €408 miljoen en €1 miljard zullen liggen. Dat zou neerkomen op een daling van 85% tot 65%. Daardoor gaan we in deze scriptie uit van een daling in inkomsten van 75%. Datzelfde percentage zal ook de daling in inkomsten zijn in de andere Europese toernooien. Daar worden immers de beste teams ook doorgeschoven naar een hogere competitie.

Het zou natuurlijk goed kunnen dat de daadwerkelijke daling anders uitvalt. Voor het doorgaan van de Super League is dat echter geen groot probleem. Als de Super League de volledige €2,73 miljard aan inkomsten van de UEFA zou vergoeden, zou dat neerkomen op €36,5 miljoen minder opbrengsten per club. Zelfs in dat geval is de Super League nog meer rendabel dan de Champions League.

De enige manier om achter de exacte daling te komen, is door de plannen daadwerkelijk uit te voeren. Om op dit moment de inkomsten per club te schatten, lijkt een daling van 75% een reële schatting.

Appendix 1.8

De hoogte van het bedrag dat moet worden afgedragen aan de bonden is niet enorm belangrijk. Het gaat vooral om het principe dat clubs ook de nationale competitie ondersteunen. Nu zien we vaak dat er alles in het werk wordt gesteld om clubs in hun Europese campagne zoveel mogelijk te steunen. Wedstrijden vlak voor een belangrijk Europees duel worden opgeschoven en de lagere clubs uit de competitie krijgen daar vaak weinig voor terug. In de huidige situatie moeten clubs in Nederland 5% van hun inkomsten uit Europese toernooien afdragen. Het is echter zo dat de totaal te verdelen pot in 2019 op slechts €6 miljoen stond. Ajax droeg dat jaar €4 miljoen af terwijl het de halve finale van de Champions League haalde. Erg veel geld zal er dus niet bijkomen als Nederlandse clubs nog beter presteren.

In de nieuwe Super League is het mogelijk om kleinere clubs beter te helpen. Of het bedrag dat moet worden afgedragen nou op 10, 20 of 30 miljoen euro staat, maakt niet uit voor het doorgaan van de Super League. Als een club meer dan €110 miljoen zou moeten afstaan aan de nationale bonden wordt de oude Champions League pas meer rendabel. Toch lijkt €20 miljoen al een mooi bedrag. De totale pot wordt meer dan verdrievoudigd waardoor kleinere clubs hun begroting kunnen ophogen en de kwaliteit van het Nederlandse voetbal erop vooruit zal gaan.

Appendix 2. Regressievergelijking

De gebruikte database is samengesteld met gegevens over de top 150 clubs op de Euro Club Index. Dit is een ranglijst die aan elke club een rating toekent op basis van de prestaties van elke gespeelde wedstrijd. Hoe hoger de rating, hoe beter de club. Voor elke club is de ECI-rating, de stadioncapaciteit, het aantal inwoners van de stad waarin ze spelen, het aantal landstitels, bekens, CL/Europacup 1 en EL/Europacup 2 tussen 1990 en 2006, het aantal landstitels, bekens, CL/Europacup 1 en EL/Europacup 2 voor 1990 en de club coëfficiënt in het seizoen 2005/2006 genoteerd. Omdat de ECI gegevens bevat vanaf 2007 is er geen data verzameld van de clubs in en na 2007. Vervolgens is een regressie uitgevoerd van de verzamelde gegevens op de ECI-ranking om te onderzoeken wat het effect van de variabelen is op de ECI-ranking. Hieronder de uitkomst:

ECI Rating	Coef.	St.Err.	t-value	p-value	[95% Conf	Intervall]	Sig
Stadioncapaciteit	.007	.002	2.62	.01	.002	.011	***
Inwoners / 1000	-.005	.006	-0.76	.45	-.017	.007	
Landstitels 1990-2006	-24.289	20.566	-1.18	.24	-64.954	16.377	
Bekers 1990-2006	23.189	24.725	0.94	.35	-25.7	72.078	
CL/Europacup 1 1990-2006	20.86	113.597	0.18	.855	-203.755	245.476	
EL/Europacup 2 1990-2006	169.32	85.619	1.98	.05	.024	338.616	**
Landstitels <1990	-17.872	7.474	-2.39	.018	-32.651	-3.093	**
Bekers <1990	13.021	8.746	1.49	.139	-4.273	30.315	
CL/Europacup 1 <1990	92.409	57.314	1.61	.109	-20.919	205.737	
EL/Europacup 2 <1990	204.893	60.137	3.41	.001	85.983	323.802	***
Club coëfficiënt 05/06	4.234	2.069	2.05	.043	.144	8.325	**
Constant	2295.094	68.823	33.35	0	2159.01	2431.178	***
Mean dependent var		2663.813	SD dependent var			492.972	
R-squared		0.491	Number of obs			150	
F-test		15.301	Prob > F			0.000	
Akaike crit. (AIC)		2207.543	Bayesian crit. (BIC)			2243.671	

*** $p < .01$, ** $p < .05$, * $p < .1$

Tabel 3

Wat meteen opvalt is dat het aantal CL/Europacup 1 tussen 1990-2006 erg insignificant is en een extra Champions League in deze periode de ECI maar doet toenemen met 21 punten. Daarnaast is het aantal EL/Europacup 2 juist significant voor beide periodes en heeft een extra Europa League juist een enorm effect op de ECI. Deze gegevens geven een vertekend beeld van de werkelijkheid omdat de Europa League in dit geval zwaarder weegt dan de Champions League. Wat ook opvallend is, is dat een extra landstitel de ECI juist verlaagd. Dit kan worden verklaard doordat er een aantal teams zijn uit kleine voetballanden als Kroatië, Schotland, Griekenland, Tsjechië en Oostenrijk die met kop en schouders boven de rest van hun competitie uitsteken maar in Europa niks voor elkaar krijgen. Daardoor lijkt het dus beter voor de ECI van een club om geen landstitels te behalen terwijl dat in de grotere competities juist wel het geval is. Als we

met deze variabelen een significant model proberen te krijgen door steeds de meest insignificant variabele uit het model te halen, komt er het volgende uit:

Linear regression

ECI Rating	Coef.	St.Err.	t-value	p-value	[95% Conf	Interval]	Sig
Stadioncapaciteit	.009	.002	4.79	0	.006	.013	***
EL/Europacup 2 1990-2006	244.387	86.289	2.83	.005	73.83	414.943	***
Landstitels <1990	-10.551	3.849	-2.74	.007	-18.159	-2.944	***
CL/Europacup 1 <1990	124.811	37.414	3.34	.001	50.86	198.763	***
EL/Europacup 2 <1990	199.791	59.782	3.34	.001	81.627	317.954	***
Constant	2244.322	64.133	34.99	0	2117.558	2371.086	***
Mean dependent var		2663.813	SD dependent var			492.972	
R-squared		0.466	Number of obs			150	
F-test		33.555	Prob > F			0.000	
Akaike crit. (AIC)		2202.731	Bayesian crit. (BIC)			2220.795	

*** $p < .01$, ** $p < .05$, * $p < .1$

Tabel 4

Van de periode 1990-2006 is alleen het aantal EL/Europacup 2 overgebleven en van de periode voor 1990 is alleen het aantal bekens verdwenen. De stadioncapaciteit is ook gebleven en is positief en te verklaren door het feit dat betere clubs grotere stadions nodig hebben omdat er meer vraag is naar tickets. De R-squared is met 0.466 aan de lage kant. Het bovenstaande model schetst een vertekend beeld van de werkelijkheid. De regressievergelijking ziet er als volgt uit:

$$ECI\text{-rating} = \text{Stadioncapaciteit} * 0.0093907 + \#\text{EL/Europacup 2 in 1990-2006} * 244.3868 - \#\text{landstitels <1990} * 10.55122 + \#\text{CL/Europacup 1 <1990} * 124.8115 + \#\text{EL/Europacup 2 <1990} * 199.7907 + 2244.322$$

De uitkomst van deze regressievergelijking is weergegeven in onderstaande tabel 5:

Plaats	Club	ECI
1	FC Barcelona	3915.572
2	Real Madrid	3900.603
3	Internazionale	3802.910
4	Liverpool	3715.958
5	Bayern München	3651.398
6	AC Milan	3615.245
7	Juventus	3415.141
8	Tottenham Hotspur	3405.397
9	Ajax	3351.991
10	Manchester United	3242.828
11	Borussia Dortmund	3176.533
12	Dynamo Kyiv	3175.107
13	Lazio Roma	3166.130
14	Feyenoord	3132.755
15	Valencia	3102.683
16	Borussia Mönchengladbach	3098.452
17	Chelsea	3061.586
18	West Ham United	3007.555
19	Atletico Madrid	3002.553
20	Schalke 04	2999.619

Tabel 5

Een eerste blik op deze lijst levert vast gefronste wenkbrauwen op. Er staan clubs als Dynamo Kyiv, Lazio Roma, Feyenoord, Borussia Mönchengladbach en West Ham United op die de laatste jaren absoluut niet tot de top van Europa behoren. Schalke 04 is dit seizoen zelfs gedegradeerd maar zou op basis van deze lijst een plek in de Super League verdienen. Daarnaast ontbreken Manchester City, Arsenal en PSG die in de afgelopen 15 jaar juist wel tot de top behoren. Het is heel duidelijk dat er clubs in de lijst staan die er niet tussen horen en clubs ontbreken die er wel zouden moeten staan. De variabelen zijn dan wel significant maar de output stelt clubs voor die dusdanig ver van de topclubs afzitten dat het nodig is om een andere aanpak voor het selecteren van de deelnemers te hanteren.

Appendix 3. ECI

Plaats	Club	ECI		Plaats	Club	ECI
1	Manchester City	4227		16	Atalanta	3352
2	Bayern München	4173		17	Villarreal CF	3329
3	FC Barcelona	3988		18	FC Porto	3289
4	Real Madrid	3959		19	Tottenham Hotspur	3264
5	Liverpool	3869		20	Napoli	3218
6	Atletico Madrid	3813		21	Leicester City	3213
7	Paris Saint-Germain	3787		22	Ajax	3204
8	Chelsea	3780		23	AC Milan	3190
9	Manchester United	3683		24	AS Roma	3138
10	Sevilla FC	3608		25	Eintracht Frankfurt	3102
11	Juventus	3596		26	Real Sociedad	3091
12	Borussia Dortmund	3551		27	VFL Wolfsburg	3078
13	Internazionale	3530		28	Olympique Lyonnais	3039
14	Arsenal	3415		29	Shakhtar Donetsk	3038
15	RB Leipzig	3403		30	Bayer Leverkusen	3031

Appendix 4. Promotielijst

1. Winnaar Champions League
2. Winnaar Europa League
3. Hoogste niet-deelnemer ECI
4. Tweede niet-deelnemer ECI
5. Derde niet-deelnemer ECI
6. Kampioen Engeland (indien nog geen deelnemer)
7. Kampioen Spanje (indien nog geen deelnemer)
8. Kampioen Italië (indien nog geen deelnemer)
9. Kampioen Duitsland (indien nog geen deelnemer)
10. Kampioen Frankrijk (indien nog geen deelnemer)
11. Kampioen Portugal (indien nog geen deelnemer)
12. Vierde niet-deelnemer ECI
13. Vijfde niet-deelnemer ECI
14. Zesde niet-deelnemer ECI
15. Kampioen Nederland (indien nog geen deelnemer)
16. Kampioen Rusland (indien nog geen deelnemer)
17. Verliezend finalist Champions League
18. Tweede Engeland (indien nog geen deelnemer)
19. Tweede Spanje (indien nog geen deelnemer)
20. Tweede Italië (indien nog geen deelnemer)
21. Tweede Duitsland (indien nog geen deelnemer)
22. Zevende niet-deelnemer ECI
23. Achtste niet-deelnemer ECI
24. Negende niet-deelnemer ECI
25. Tweede Frankrijk (indien nog geen deelnemer)
26. Tweede Portugal (indien nog geen deelnemer)
27. Verliezer halve finale Champions League
28. Verliezer halve finale Champions League
29. Winnaar beker Engeland (indien nog geen deelnemer)
30. Winnaar beker Spanje (indien nog geen deelnemer)
31. Winnaar beker Italië (indien nog geen deelnemer)
32. Winnaar beker Duitsland (indien nog geen deelnemer)
33. Winnaar beker Frankrijk (indien nog geen deelnemer)
34. Winnaar beker Portugal (indien nog geen deelnemer)
35. Tiende niet-deelnemer ECI
36. Elfde niet-deelnemer ECI

Appendix 5. Samenvattende tabel

Tabel 6

Verschillen Champions League versus Super League

	Champions League	Super League
Startgeld	15,8	127
TV-gelden	n.t.b.	
Overwinning	2,8	-
Gelijkspel	0,9	-
8 ^{ste} finale	10	15
Kwartfinale	11	
Halve finale	12,5	20
Finale	15,5	25
Bekerwinnaar	4	10
Afdragen UEFA	-	2000
Afdragen nationale bonden	-	400
Afdragen fans	-	0,9 p/uitwed.
Totale prijzenpot	1950	5200
Gemiddelde prijs kaartje *	40	56
Stadioncapaciteit finale *	68.000	90.000
Aantal wedstrijden finalist *	13	18
Totaal aantal wedstrijden *	125	119

*Notes: Bedragen vermeld in miljoenen euro's. * = daadwerkelijke aantallen*

Appendix 6. Vergelijking Ajax en Real Madrid

Champions League

Real Madrid

Allereerst bekijken we wat een vroege uitschakeling in de groepsfase van de Champions League oplevert voor beide teams. We gaan er voor het gemak vanuit dat beide ploegen slechts 1 overwinning behalen en de rest van de groepsduels verliezen. De stadioncapaciteit van Estadio Santiago Bernabéu is gelijk aan 81.044. Vanuit de coëfficiënt ranking heeft Real Madrid dit jaar €35,456 miljoen ontvangen. De market pool is afhankelijk van een aantal factoren en is niet op de euro nauwkeurig te berekenen. Voor Real Madrid gaan we uit van €15 miljoen. Dan zouden de totale inkomsten van Real Madrid op basis van bovenstaande aannames uitkomen op €75,3 miljoen.

Als we kijken naar een succesvolle campagne waarin Real Madrid de beker wint, veranderen een aantal factoren. We gaan er vanuit dat Real Madrid 5 groepswedstrijden wint en eentje verliest. β_9 is gelijk aan 68.000 aangezien de Champions League finale van dit jaar in Sint-Petersburg wordt gespeeld. De market pool kunnen we nu schatten op €25 miljoen aangezien Real Madrid meer wedstrijden heeft gespeeld in het toernooi en daardoor een groter gedeelte van de prijzenpot ontvangt. Met deze factoren komen we voor Real Madrid uit op €156,7 miljoen aan inkomsten.

Ajax

We kijken nu wat een uitschakeling in de groepsfase van de Champions League voor Ajax oplevert. De capaciteit van de Johan Cruijff Arena is gelijk aan 55.500. Ajax stond dit seizoen 15^e op de coëfficiëntenranglijst van de deelnemers van de Champions League en krijgt daarmee €20,16 miljoen. Uit de market pool zal Ajax rond de €7 miljoen krijgen bij een vroege uitschakeling. De totale opbrengsten uit de Champions League zouden dan uitkomen op €50,1 miljoen.

Als Ajax de Champions League zou winnen, waar ze in 2018/2019 erg dichtbij waren, zullen de factoren veranderen. De verwachting is dat de market pool flink zal stijgen doordat het onwaarschijnlijk is dat andere Nederlandse deelnemers ook ver in het toernooi zullen komen. We schatten de market pool dan ook op €20 miljoen. Al met al zullen de totale inkomsten uitkomen op €131,3 miljoen.

Super League

Om de Super League succesvol te maken, is het belangrijk dat alleen al de geldstroom die binnenkomt bij deelname hoog genoeg. Dit om ervoor te zorgen dat de clubs aan de hoge kosten die ze maken kunnen voldoen. Als die geldstroom nu al in de buurt kan komen van het bedrag dat een club zou verdienen als het de Champions League zou winnen én de startpremie ook nog eens met €120,5 miljoen kan stijgen, wordt het een erg lucratief toernooi, inclusief steun van de fans, de nationale bonden en de UEFA. We

zullen nu eerst de bedragen berekenen die Real Madrid kan verdienen als ze in de eerste groepsfase stranden.

Real Madrid

We stellen dat Real Madrid 5 thuis- en 4 uitwedstrijden speelt in de groepsfase. De finale wordt altijd op Wembley gespeeld omdat de faciliteiten daarvoor uitermate geschikt zijn en er zoveel mogelijk toeschouwers de wedstrijd kunnen bezoeken. Camp Nou was ook een goede optie maar mocht FC Barcelona in de finale staan, is dat oneerlijk voordeel voor de Cataloniërs. De stadioncapaciteit van de finale is dus 90.000. De huidige commerciële inkomsten van Real Madrid zijn gelijk aan €382,7 miljoen en daarmee komen de inkomsten uit de Super League uit op €181,9 miljoen.

Het bedrag dat Real Madrid krijgt als het in de eerste ronde van de Super League wordt uitgeschakeld is nu al ruimschoots meer dan dat ze zouden krijgen voor het winnen van de Champions League. Daarbij hebben ze ook al €20 miljoen afgedragen aan de Spaanse voetbalbond, is er in totaal al €2 miljard naar de UEFA gegaan en hebben ze hun fans financieel ondersteund. Als we dan kijken naar de situatie waarin Real Madrid de Super League zou winnen, kan worden vergeleken wat de opbrengsten ten opzichte van de Champions League zouden zijn. De uiteindelijke opbrengsten zouden dan neerkomen op €263,6 miljoen.

Een bedrag dat in de Champions League nooit haalbaar is en ook nog eens met €120,5 miljoen zou kunnen stijgen waardoor het al in de buurt komt van de beloofde €400 miljoen uit de oude Super League. De topclubs worstelen tegenwoordig vaak met hoge schulden omdat de kosten de laatste jaren enorm zijn gestegen. De hierboven genoemde bedragen maken het voor clubs mogelijk om weer richting de zwarte cijfers te gaan. Waar we wel rekening mee moeten houden is dat de totale revenue van Real Madrid in 2020 €714,9 miljoen bedroeg. Als we hieronder kijken naar Ajax zullen we zien dat deelname aan de Super League een nog groter effect heeft op de inkomsten.

Ajax

Dan nu het geval dat Ajax de eerste groepsfase niet weet te overleven. Ook nu gaan we weer uit van 5 thuis- en 4 uitwedstrijden. De stadioncapaciteit is 55.500 en de commerciële inkomsten komen uit op €59,6 miljoen, aanzienlijk lager dan die van Real Madrid. De inkomsten uit de Super League bij een vroege uitschakeling zouden voor Ajax neerkomen op €143,2 miljoen. Hoe het komt dat de inkomsten van Ajax bij uitschakeling in dezelfde ronde zoveel lager liggen dan die van Real Madrid is te wijten aan het feit dat de stadioncapaciteit ruim 25.000 minder is én het gat tussen beide commerciële inkomsten is enorm. De verwachting is echter dat dat gat verkleind zal worden naarmate Ajax vaker meedoet aan de Super League. Real Madrid is immers al een gevestigde naam in de Europese top maar Ajax moet het vooral hebben van prestaties en bekendheid uit het verleden. Als ze de komende jaren kunnen laten zien dat ze

een waardige tegenstander in de Super League zijn, en af en toe de volgende ronde kunnen bereiken, zal de populariteit in het buitenland groeien en daarmee ook de commerciële inkomsten.

Mocht Ajax daadwerkelijk de Super League winnen, zal er een boost in omzet komen die ervoor kan zorgen dat de jaarmzet van €199,5 miljoen uit het topjaar 2018/2019 zelfs meer dan verdubbeld kan worden. Ajax is nu al op het punt gekomen dat ze hun beste spelers niet per sé hoeven te verkopen als er een club met een grote zak geld aanklopt. Dat was in het verleden wel vaak het geval. Met het geld uit de Super League kan Ajax zelfs uitgroeien tot een club die zelf met een grote zak geld bij andere clubs aanklopt om daar een groot talent of bepalende speler weg te kopen. Ajax kan bij winst van de Super League namelijk €218,6 miljoen verdienen.

Tabel 7

Overzicht van verschillende uitkomsten in de Champions League en Super League van Ajax en Real Madrid

	Startgeld	UEFA-coëfficiënt	Market Pool	Prijzengeld	Ticketverkoop	Extra inkomsten	Potentiële inkomsten	Kosten	Totale inkomsten
RM *	15,8	35,46	15	2,8	9,73	-	-	-3,45	75,3
RM **	15,8	35,46	25	67	20,64	-	-	-7,16	156,7
RM ***	127			-	20,26	38,27	120,5	-3,6	181,9 - 302,4
RM ****	127			70	40,52	38,27	120,5	-12,2	263,6 - 384,1
Ajax *	15,8	20,16	7	2,8	6,66	-	-	-2,29	50,1
Ajax **	15,8	20,16	20	67	14,51	-	-	-6,15	131,3
Ajax ***	127			-	13,88	5,96	120,5	-3,6	143,2 - 263,2
Ajax ****	127			70	27,75	5,96	120,5	-12,2	218,6 - 339,1

*Notes: * club is uitgeschakeld in de groepsfase van de Champions League, ** club is de winnaar van de Champions League, *** club is uitgeschakeld in de eerste ronde van de Super League, **** club is de winnaar van de Super League. Bedragen vermeld in miljoenen euro's*